

Инчили Малакути

Худо

Ин ҳалли аст!

**Оё шумо дарк мекунед, ки Исо гуфтааст, ки поёни ин дунё
омада наметавонад, то Малакути Худо ба ҷаҳон
ҳамчун шохид мавъиза карда шавад?**

**"Гург бо барра сокин хоҳад шуд ... Онҳо дар тамоми кӯҳи
муқаддаси Ман осеб нахоҳанд дошт ва нобуд нахоҳад
кард, зеро замин аз маърифати Худованд пур хоҳад
буд. Обҳо бахрро пур мекунанд." (Ишаъё 11: 6,9)**

Аз ҷониби

Боб Тило, доктори илм

Инҷили Малакути Худо

Ин ҳалли аст!

Аз ҷониби Боб Тилел, Ph.D.

Ҳуқуқи муаллиф © 2016/2017/2018/2019 аз тарафи китобҳои Назарин. Нашри 1.4. Китобча барои калисои давомдори Худо ва ворисон, ки ягона ширкати корпоративӣ мебошад. 1036 W. Гранд Хиёбони, Гровер Бич, Калифорния, 93433, ISBN ИМА: 978-1-940482-09-5.

Чаро инсон наметавонад мушкилоти худро ҳаллу фасл кунад?

Оё шумо медонед, ки аввал чизе, ки Китоби Муқаддас дар бораи Исо мавъиза мекунад, дар бораи Инҷили Малакути Худо буд?

Оё ту медонӣ, ки Малакути Худо диққати ҳаввориён ва аввалин касоне буд, ки баъд аз онҳо пайравӣ карданд?

Оё Малакути Худо шахсияти Исо аст? Оё Малакути Худо, ки Исо ҳоло ҳаёти худро дар мо сокин аст? Оё Малакути Худо як намуди подшоҳии воқеии оянда аст? Оё шумо ба таълимоти Китоби Муқаддас бовар мекунед?

Салтанат чист? Танҳо Малакути Худо чист? Китоби Муқаддас чиро таълим медиҳад? Калисои масеҳии пешин чиро таълим медод?

Оё шумо дарк мекунед, ки охирзамон подшоҳии Худо дар тамоми ҷаҳон ҳамчун шаҳодат мавъиза карда намешавад?

Дар акс дар муқоваи пеши он баррае хобидааст, ки аз ҷониби Burdine Printing and Graphics навишта шудааст. Сурат дар муқоваи қафо қисми калисои аслии Худо дар Ерусалим аст, ки соли 2013 аз ҷониби доктор Боб Тилел гирифта шудааст..

МУНДАРИҶА

1. Оё инсоният ҳалли худро дорад?
 2. Исо кадом Инҷилро мавъиза кард?
 3. Оё дар Аҳди Қадим Малакути Худо шинохта шуда буд?
 4. Оё ҳаввориён Инҷилро таълим медоданд?
- Салтанат?
5. Сарчашмаҳои берун аз Аҳди Қадид
- Малакути Худо.
6. Калисоҳои юнонӣ-румӣ таълим медиҳанд, ки Салтанат муҳим аст, аммо ...
 7. Чаро Малакути Худо?
- Маълумот барои иртибот

Эзоҳ: Ин китоб тарҷумаи англисӣ аз ҷониби касе мебошад, ки узви Калисои Идомаи Худо нест ва аз ин рӯ баъзе ибораҳо метавонанд нусхаи аслро пурра надиханд, аммо умедворанд, ки онҳо наздиканд. Нусхаи англисӣ дар сайти www.ccog.org ройгон аст

1. Оё инсоният ҳалли худро дорад?

Ҷаҳон бо бисёр мушкилиҳо рӯ ба рӯ мешавад .

Бисёр одамон гуруснаанд. Бисёре аз мардум азият мекашанд. Бисёре аз мардумҳо аз камбизоатӣ рӯ ба рӯ мешаванд. Бисёре аз давлатҳо қарзи ҷиддӣ доранд. Кӯдакон, аз ҷумла кӯдакони ҳанӯз таваллуднашуда, ба таҳқир дучор мешаванд. Бисёре аз табибон ба бемориҳои тобовар ба дору нигаронӣ мекунанд. Сиёсатмадорони гуногун ҷангро таҳдид мекунанд. Ҳамлаҳои террористӣ идома доранд .

Оё пешвоёни ҷаҳонӣ мушкилоти дар назди инсоният қарордоштаро ҳал карда метавонанд?

Бисёриҳо ҳамин тавр фикр мекунанд.

Барномаи нави умумиҷаҳонӣ

25 сентябри соли 2015, пас аз як сухани ифтитоҳии Рим Папаи Ватикан Франсис, 193 миллат аз Созмони Милали Муттаҳид (СММ) барои амалӣ кардани "17 Ҳадафҳои Рушди Устувор", ки баъзан *Рӯзномаи Умумиҷаҳонии Умумӣ* номида мешуд, овоз доданд .Инҳо ҳастанд. 17 ҳадафи СММ:

Ҳадафи 1. Камбизоатӣ дар ҳама шаклҳои худ дар ҳама ҷо хотима дода шавад

Ҳадафи 2. Гуруснагӣ ва ноил шудан ба амнияти озуқаворӣ ва беҳтар кардани ғизо ва мусоидат ба рушди соҳаи кишоварзӣ

Мақсади 3. Таъмини ҳаёти солим ва тарғиби некӯаҳволии ҳама синну солҳо

Мақсади 4. Кафолат додани таълими босифат ва одилона ва мусоидат ба имкониятҳои омӯзиши ҳамагон

Ҳадафи 5. Ноил шудан ба баробарии гендерӣ ва тавонмандсозии ҳамаи занон ва духтарон

Ҳадафи 6. Кафолат додани дастрасӣ ва идоракунии устувори об ва санитария барои ҳама

Ҳадафи 7. Кафолат додани дастрасӣ ба энергияи дастрас, боэътимод, устувор ва муосир барои ҳама

Ҳадафи 8. Мусоидат ба рушди устувори, фарогир ва устувори иқтисодӣ, шуғли пурмаҳсул ва кори арзанда барои ҳама

Ҳадафи 9. Сохтани инфрасохтори пойдор, рушди индустриализатсия ва фарогир ва мусоидат ба инноватсия

Мақсади 10. Паст кардани нобаробарӣ дар дохили кишвар ва дар байни кишварҳо

Ҳадафи 11. Беҳбуди шаҳрҳо ва нуқтаҳои аҳолинишини инсонӣ фарогир, беҳатар, устувор ва устуворӣ кунед

Ҳадафи 12. Таъмини шакли устувори истеъмор ва истеҳсолот

Ҳадафи 13. Амалҳои фаврӣ барои мубориза бо тағирёбии иқлим ва оқибатҳои он

Ҳадафи 14. Барои рушди устувори уқёнусҳо, баҳрҳо ва захираҳои баҳрӣ ниғаҳдорӣ ва истифодаи устувор

Ҳадафи 15. Ҳифз, барқарорсозӣ ва пешбурди истифодаи устувори экосистемаҳои заминӣ, идоракунии устувори ҷангалҳо, биёбоншавӣ бо биёбоншавӣ, боздоштан ва баръакс ба таназзули замин ва талафи гуногунии биологӣ.

Ҳадафи 16. Мусоидат ба рушди ҷомеаи осоишта ва фарогир барои рушди устувор, таъмини дастрасӣ ба адолат барои

ҳама ва ташкили муассисаҳои муассир, ҳисоботдиҳанда ва фарогир дар ҳама сатҳҳо

Ҳадафи 17. Таҳкими василаи амалисозӣ ва эҳёи шароити глобалӣ барои рушди устувор

Чунин рӯзномаи мазкур бояд то соли 2030 пурра татбиқ карда шавад ва инчунин *рӯзномаи 2030 барои рушди устувор номида мешавад*. Ҳадафи он ба ҳалли айл аризаи инсоният рӯ ба танзими, маориф ва байналмилалӣ ва interfaith ҳамкорӣ. Гарчанде ки бисёре аз ҳадафҳои он ҳубанд, баъзе аз усулҳо ва мақсадҳои он баданд (Ҳастӣ 3: 5). Т. рӯзномаи худ, ҳамчунин, пайваста бо Попи Francis аст *Laudato Si* encyclical.

Дар «New Universal рӯзномаи» метавон ном «нави католиқӣ рӯзномаи» ҳамчун каломи «cath olic» маънои «универсалӣ». Попи Франсис қабули фарзандро номид *of the new Universal рӯзномаи* «як аломати муҳим умед».

Ҳамчун идомаи тавофуқи СММ, моҳи декабри соли 2015 дар Париж вохӯрӣ баргузор шуд (расман *Конфронси 21-уми Тарафҳои Конвенсияи Ҷаҳорчӯбаи СММ оид ба Тағйирёбии Иқлим номида шуд*). Попи Франсис инчунин ин созишномаи байналмилалиро ситоиш кард ва ба миллатҳо маслиҳат дод, ки «бо роҳи эҳтиёткорона ва бо дарки афзояндаи ҳамдиҳӣ пайравӣ кунанд».

Қариб ҳамаи миллатҳои ҷаҳон ба Созишномаи Париж, ки ҳадафҳои мушаххаси экологӣ ва ӯҳдадорӣҳои молиявӣ доранд, розӣ шуданд. (Он гоҳ Президенти ИМА Барак Обама санадиро ба уҳда гирифт, ки ИМА-ро дар ин соли 2016 ба имзо расонад, аммо дар соли 2017, президенти ИМА Доналд Трамп изҳор дошт, ки Иёлоти Муттаҳида розигии созишномаҳои Парижро қабул нахоҳад кард. аз Аврупо ва бисёре аз қисматҳои дигари дунё.) Попи Francis инсоният дертар изҳор дошт, «нахоҳад рафт» агар он водор накардам худ тағйироти вобаста ба иқлим.

Дар ҳоле ки ҳеҷ кас мехоҳад, ки нафас олуда ҳаво, гурусна рафта, шавад, камбизоат, зери хатар мешавад ва ғ., Хоҳад кӯшиши инсон тӯ соли 2030 рӯзномаи United Nations «ва / ё Париж мақсад, мувофиқат

Сабти пайгирии СММ

Тӯ Созмони Милали Муттаҳид таъсис дода шуд ва дар 24-уми октябри соли 1945 таъсис дода, пас аз Ҷанги Дуюми Ҷаҳон, ба хотири ҷилавгирӣ аз чунин низоъ барои яқдигар ва барои кӯшиш ба инкишоф додани сулҳу осоиштагӣ дар ҷаҳон. Дар таъсисёбии худ СММ 51 кишвари аъзо дошт; ҳоло 193 ҳастанд.

Аз замони таъсис ёфтани Созмони Милали Муттаҳид дар саросари ҷаҳон садҳо, ё ҳазорҳо низоъҳо вучуд доштанд, аммо мо ҳанӯз чизе надоштем, ки Ҷанги сеюми ҷаҳонӣ тавсиф шавад.

Баъзеҳо чунин мешуморанд, ки ҳамкориҳои байналмилалӣ, ба монанди Созмони Милали Муттаҳид, пешбарӣ мекунанд ва дар якҷоягӣ бо рӯзномаи мазҳабӣ ва экуменикӣ, ки Папа Франсис ва бисёр пешвоёни мазҳабӣ кӯшиш мекунанд, сулҳ ва шукуфоиро ба бор оранд.

Аммо, собиқаи кори Созмони Милали Муттаҳид ин корро хуб накардааст. Илова бар муноқишаҳои сершуморе, ки Созмони Милали Муттаҳид таъсис ёфтааст, миллионҳо нафар гурӯсна, гуреза ва / ё шадидан камбизоатанд.

Зиёда аз даҳ сол қабл, Созмони Милали Муттаҳид барои татбиқи *Ҷадафҳои Рушди Ҳазорсола* равона шуда буд. Он ҳашт "ҷадафи рушд" дошт, аммо ба гуфтаи ҳуди СММ, ин муваффақ нашуд. Ҳамин тавр, дар соли 2015, номаш "17 Ҷадафи Рушди Устувор" қабул шуд. Баъзеҳо хушбин ҳастанд. Баъзеҳо онро ҳаёлотӣ утопикӣ меҳисобанд.

6 майи соли 2016, Папа Франсис гуфт, ки утопия дар бораи утопияи башардӯстонаи аврупоӣ орзуи он аст, ки калисои вай ба расидан ба қитъа кӯмак кунад. Бо вучуди ин, орзуи Папа даҳшатнок хоҳад шуд (ояти 18).

Шояд баъзе ҳамкорӣ ва муваффақият бошанд, аммо ...

Merriam Вебстер .Ин луғат гуфта мешавад, ки utopia аст, « як ҷои мавҳум, ки дар он ҳукумат, қонунҳо, ва шароити иҷтимоии комил ҳастанд. " Библия таълим медиҳад, ки инсоният мушкилоти худро мустақилона ҳал карда наметавонад:

²³Эй Парвардигори ман, ман медонам, ки роҳи одам дар ихтиёри вай нест; Инсон нест, ки қадамҳои худро равона кунад. (Ирмийё 10:23, NKJV тамоми дигаре нишон дода)

Библия таълим медиҳад, ки ҳамкориҳои байналмилалӣ ноком мешаванд:

¹⁶Харобкорӣ ва бадбахтӣ дар роҳҳои онҳост; ¹⁷Ва Онҳо роҳи сулҳу осоиштагиро кардаанд, маълум нест. ¹⁸Дар пеши чашмашон тарси Худо нест. (Румиён 3: 16-18)

Бо вучуди ин, бисёр одамон ба нуқтаи назари онҳо нисбати ҷомеаи утопикӣ кӯшиш мекунанд ва ҳатто баъзан кӯшиш мекунанд, ки динро ҷалб кунанд. Аммо қариб ҳеҷ кас ба пайравӣ кардани Худои ягонаи ҳақиқӣ намехоҳад. Ин аст, ки ба сӯи ҳеҷ як ҳадафи Миллатҳои Муттаҳид ё Ватикан ҳеҷ гуна пешрафт нахоҳад шуд . Баъзе аз онҳо хоҳанд буд (ва бисёре аз ҳадафҳо хубанд) ва инчунин хатогиҳо.

Дар асл ва эҳтимол пас аз низои шадид як навъи созишномаи сулҳи байналмилалӣ ба мувофиқа расонида хоҳад шуд (Дониёл 9:27) . Вақте ки ин тавр мешавад, бисёриҳо бардурӯғ бовар мекунанд, ки инсоният ҷомеаи бештар оромӣ бофаросатро ба вучуд меорад.

Бисёриҳо бо ин пешрафти «утопикӣ» -и байналмилалӣ (с. Ҳизқиёл 13:10) ва инчунин аломот ва мӯъҷизаҳои гуногун ба даст меоянд (2 Таслӯникиён 2: 9-12). Аммо дар Инҷил гуфта мешавад, ки чунин сулҳ бардавом нахоҳад шуд (Дониёл 9:27; 11: 31-44), сарфи назар аз он, ки пешвоён метавонанд талаб кунанд (1 Таслӯникиён 5: 3; Ишаё 59: 8).

Ба андешаи, ки , ба ғайр аз Исо (сф. Юҳанно 15: 5 ; Матто 24: 21-22) , инсоният наметавонад utopia меорад , дар ин «олами шарир» башорати бардурӯғ (Ғалотиён аст : 3-10 1) .

Агар танҳо инсоният қодир нест, ки дар ҳақиқат утопияро ба амал орад, оё ҳама гуна утопияҳо имконпазиранд?

Бале.

Салтанати Худо ин сайёра ва баъдтар беохирро ба таври ҳайратангез беҳтар хоҳад кард.

2. Исо кадом Инҷилро мавъиза кард?

Китоби Муқаддас таълим медиҳад, ки як ҷомеаи утопикӣ, ки Малакути Худо ном дорад, ҳукуматҳои одамиро иваз хоҳад кард (Дониёл 2:44; Ваҳй 11:15; 19: 1-21).

Вақте ки Исо *кӯшишҳои ношоистаи худро* оғоз кард, ӯ бо мавъиза кардани *Инҷили Крогоҳи Худо шурӯъ кард*. Ин аст он чизе ки Марк хабар дод:

¹⁴Пас аз он ки Яхёё таслим карда шуд, Исо ба Ҷалил омад ва Инҷили Малакути Худоро мавъиза кард, ¹⁵Ва гуфт: « Вақт фаро расид ва Малакути Худо наздик аст. Тавба кунед ва ба Инҷил имон оваред » (Марқӯс 1: 14-15).

Истилоҳи Инҷил аз калимаи юнонии юнонӣ, ки ҳамчун *эввонион* тарҷума шудааст ва маънои “ паёми хуш ” ё “ хушхабар ” -ро дорад . « Дар New Аҳди, калимаи англисӣ « Малакути , ” вобаста ба Малакути Худо, тақрибан 149 маротиба дар NKJV ва 151 дар зикршуда *Douay Rheims Китоби Муқаддас* . Он аз калимаи юнонии транслитератсияшудаи *bazileia бармеояд*, ки *волоият* ё қаламрави подшоҳиро нишон медиҳад.

Мамлакатҳои инсонӣ ва инчунин Малакути Худо подшоҳе доранд (Ваҳй 17:14) , онҳо минтақаи ҷуғрофиро фаро мегиранд (Ваҳй 11:15) , онҳо қоидаҳо доранд (Ишаъё 2: 3-4; 30: 9) ва онҳо дорои субъектҳо (Луқо 13:29) .

Ин аввалин таълимоти оммавии Исо аст , ки Матто қайд мекунад:

²³ Ва Исо дар тамоми Ҷалил мегашт ва дар куништҳои онҳо таълим дода, Инҷили Малакутро мавъиза мекард (Матто 4:23).

Матто инчунин менависад:

³⁵ Он гоҳ Исо дар ҳамаи шаҳрҳо ва деҳот гашта, дар куништҳои онҳо таълим, мавъиза мекард Инҷили Малакут (Мат метарошед 9:35).

Дар ҷамъбаст New Testament, ки Заря *sus* салтанат хоҳанд ронд то абад:

³³ Ва ӯ бар хонаи Яъқуб то абад салтанат хоҳад ронд, ва салтанати ӯ интиҳо нахоҳад дошт (Луқо 1:33).

Луқо менависад, ки мақсади фиристодани Исо мавъизаи Малакути Худо буд. Аҳамият диҳед, ки Исо чӣ таълим дод:

⁴³ Ба онҳо гуфт: « Ман бояд ба шаҳрҳои дигар низ аз Малакути Худо башорат диҳам, чунки барои ҳамин фиристода шудаам » (Луқо 4:43).

Шумо ягон бор ин мавъизаро шунидаед? Оё шумо ягон вақт дарк кардаед, ки мақсади фиристодани Исо ин мавъиза кардани Курғои Худо буд?

Луқо ҳамчунин менависад, ки Исо *кард*, ки рафта, мавъиза Kingdom Худо:

¹⁰ Ва ҳаввориён, вақте ки онҳо баргашта, ба Ё нақл карданд, ки дар онҳо ба амал оварда буд. Ва Ё онҳоро алоҳида ҳамроҳи Худо гирифта, ба ҷои хилвате рафт, ки дар қарибии Байт-Сайдо ном шаҳре буд. ¹¹ Аммо вақте ки мардум инро фаҳмиданд, аз ақиби Ё рафтанд. ва онҳоро пазирой карда, ба онҳо дар бораи Малакути Худо суҳан гуфт (Луқо 9: 10-11).

Исо таълим дода буд, ки Малакути Худо дар байни онҳое, ки Ёро пайравӣ мекунанд, бояд дар ҷои аввал бошад :

³³ Аввал Малакути Худо ва адолати Ёро биҷӯед (Матто 6:33).

³¹ «Балки Малакути Худоро биталабед, ва ҳамаи ин барои шумо илова хоҳад шуд. ³² «Натарс, эй рамаи хурд! Натарс, зеро ки падари шумо ба шумо подшоҳиро ато хоҳад кард (Луқо 12: 31-32).

Насрониҳо аввал бояд Малакути Худоро ҷӯянд. Онҳо ин корро мекунанд, то ин ки мувофиқи афзалияти ҳаёташон зиндагӣ кунанд ва интизори бозгашти Малакути Худо ва зиндагӣ интизоранд. Аммо, аксарияти онҳое, ки Масеҳро эътироф мекунанд, на танҳо аввал Малакути Худоро меҷӯянд, ва ҳатто намедонанд, ки он чӣ гуна аст. Бисёриҳо бардурӯғ боварӣ доранд, ки бо сиёсатҳои ҷаҳонӣ алоқамандӣ он чизест, ки Худо аз масеҳиён интизор аст. Онҳо намефаҳмиданд, ки Малакути Худо чӣ гуна аст

ҳоло зиндагӣ кунед, зеро онҳо бояд бифаҳманд ё бифаҳманд, ки чаро инсоният ин қадар нодуруст аст.

Аҳамият диҳед низ, ки уми д Малакут хоҳем кард ва ба рамаи хурд дода (cf. Румиён 11: 5). Барои дар қисми рамаи ҳақиқӣ будан омодагӣ фурутанӣ лозим аст.

Малакути Худо дар замин ҳанӯз барқарор нашудааст

J esus таълим медод, ки пайравонаш худро Ш. дуо ould, зеро ки Малакути биёяд, бинобар ин онҳо аллакай молики он намешавад:

⁹Падари мо, ки дар осмон аст, исми Ту муқаддас бод. 10 Малакути Ту биёяд. Иродаи Ту иҷро хоҳад шуд (Матто 6: 9-10).

Исо шогирдонашро ба мавъиза фиристонд, то дар Кроои Худо инкор кунанд:

¹ОН дувоздаҳро даъват намуда, бар ҳамаи девҳо, ва барои шифо додани касалиҳо ба онҳо қувват ва қудрат бахшид, ²Ў онҳоро барои мавъиза кардани Малакути Худо фиристонд (Луқо 9: 1-2).

Исо таълим медод, ки ҳузури Ё танҳо буд Малакути нест, чунон ки Малакути Худо буд, нест, дар бораи замин муқаррар сипас тавре, ки чаро ӯ он чиро, Ё андохта нашуда девҳоро берун исми Ё сипас :

²⁸ «Лекин агар Ман девҳоро бо Рӯҳи Худо берун мекарда бошам, пас Малакути Худо ба шумо омада расидааст (Матто 12:28).

Малакути ҳақиқӣ аст, ки дар оянда - на он аст, дар ин ҷо ҳоло ҳамчун Мард киштӣ нишон р :

⁴⁷ Ва агар чашми ту туро ба гуноҳ кардан водор созад, онро канда парто; Бехтар аст, ки ба як чашм даромада, ба Малакути Худо афтад, аз он ки бо ду чашм афканӣ ... (Марқӯс 9:47).

²³ Исо ба гирду пеш нигариста, ба шогирдонаш гуфт: « Ба Малакути Худо даромадани сарватдорон чӣ гуна душвор аст! " ²⁴ Ва Шогирдон аз суҳанони Ё дар ҳайрат шуданд. Исо боз ба ҷавоби онҳо гуфт: «Эй фарзандон! Ба онҳое ки умеди сарват доранд, дохил шудан ба Малакути Худо чӣ гуна душвор аст! ²⁵ Аз сӯроҳи сӯзан гузаштани шутур осонтар аст аз он ки сарватдор ба Малакути Худо дохил шавад " (Марқӯс 10: 23-25).

²⁵ Ба ростӣ ба шумо мегӯям: Ман дигар аз меваи ангур нахоҳам нӯшид, то он рӯзе ки дар Малакути Худо нав нӯшам » (Марқӯс 14:25).

⁴³ Юсуф ном шахсе аз Ҳаромот, узви намоёни шӯро, ки худаш Малакути Худоро интизор буд, ва ҷуръат мекард ... (Марқӯс 15:43).

Исо таълим дода буд, ки Салтанат ҳоло қисми ин ҷаҳони ҳозира нест:

³⁶ Исо ҷавоб дод: « Подшоҳии Ман аз ин ҷаҳон нест. Агар Подшоҳии Ман аз ин ҷаҳон мебуд, мулозимони Ман меҷангиданд, то ки Ман ба яҳудиён таслим карда нашавём; лекин акнун Подшоҳии Ман аз ин ҷо нест » (Юҳанно 18:36).

Исо таълим дода буд, ки салтанат баъд аз баргаштанаш чун подшоҳи он хоҳад омад :

³¹ « Вақте ки Писари Одам дар ҷалоли Худ бо ҳамаи фариштагони муқаддас меояд, он гоҳ бар тахти ҷалоли Худ хоҳад нишаст. ³² Ва ҳамаи халқҳо дар назди Ё ҷамъ хоҳанд шуд; ва онҳоро аз якдигар ҷудо хоҳад кард, мисли ҷўпон гўсфандони худро аз бузҳо ҷудо мекунад. ³³ Ва гўсфандонро ба тарафи рост ва бузҳоро ба тарафи чапи Худ ҷой хоҳад дод. ³⁴ Он гоҳ Подшоҳ ба онҳое, ки дар тарафи дасти ростии Ё ҳастанд, хоҳад гуфт: „Биёед, эй Падари Ман, ки шумо баракат додаед, подшоҳиро, ки аз ибтидои ҷаҳон барои шумо муҳайё шудааст, мерос гиред (Матто 25: 31-34).

Азбаски Малакути Худо дар ин ҷо нест, мо утопия воқеиро нахоҳем дид, то он даме ки он барпо шуд. Азбаски аксарият Салтанати Худоро намефаҳманд, онҳо ҳукумати пурмуҳаббати Ёро намефаҳманд.

Ба Малакути Худо нест хоҳад омад », то ки пуррагии халқҳо дар омад » (Рум 11:25) фано рӯй дод нашудааст.

Чӣ тавр Исо Малакути буд, монанд кард?

Исо якчанд шарҳро дар бораи он, ки Кургои Худо чунин аст, пешниҳод кард:

²⁶ Ва гуфт: « Малакути Худо монанди касест, ки тухм бар замин пошида бошад; ²⁷ Ва шабу рӯз бихобад рӯз бархезад, ва тухм чӣ гуна сабзад шуд нашоунамо кунад, худаш намедонад ». ²⁸ «Зеро замин худ аз худ бор меоварад, аввал майса, баъд хӯша, пас аз он донаи пурра дар хӯша; ²⁹ Ва чун ҳосил расид, февран досро ба кор меандозад, зеро ки вақти дарав расидааст » (Марқўс 4: 26-29).

¹⁸ Ва гуфт: « Малакути Худо ба чӣ монанд аст? Ва онро ба чӣ монанд кунам? ¹⁹ Он ба донаи хардал монанд аст, ки одам

онро гирифта, дар боғи худ мегузорад; Он рӯида, дарахти калоне шуд ва паррандаҳои ҳаво дар шоҳаҳояш лона гузоштанд. " ²⁰ Ва боз гуфт: « Барои чӣ ман наслро ба Малакути Худо муҳолиф аст? ²¹ Он монанди хамиртурушест, ки зане онро гирифта ба се ченак орд андохт, то ки тамоми хамир расид » (Луқо 13: 18-21).

Ин парлзҳои параллелӣ ишора мекунам, ки дар аввал, Кткориин Худо хеле хурд аст, вале калон мешавад.

Луқо низ менависад:

²⁹ Онҳо аз шарқ ва ғарб, шимол ва ҷануб омада, дар Малакути Худо хоҳанд нишаст (Луқо 13:29).

Ҳамин тариқ, К^о Allohning Худо одамони тамоми ҷаҳон хоҳад буд. Он бо шахсоне, ки аз авлоди Исроил ё гурӯҳҳои муайяни қавмӣ ҳастанд, маҳдуд намешавад. Одамон, аз тамоми ҷаҳон, дар ин салтанат нишастанд.

Луқо 17 ва Салтанат

Луқо 17: 20-21 баъзеҳоро ба ҳайрат меорад. Вале пеш аз он даст, ки, огоҳинома, ки ба одамон дар асл дар бихӯред Kingdom Худо :

¹⁵ « Хушо касе ки дар Малакути Худо хӯрок хӯрад! " (Луқо 14:15).

Азбаски одамон дар сахнаи Худо хӯрок меҳӯранд (дар оянда), ин танҳо он чизе нест, ки ҳоло дар дилҳои онҳо ҷудо карда шудааст, сарфи назар аз тағирот ва нофаҳмиҳои Луқо 17:21, ки чизи дигаре надоранд.

Тарҷумаи Моффатт аз Луқо 17: 20-21 метавонад ба баъзеҳо фаҳмад:

²⁰ Чун фарисиён баӮ савол доданд, ки Малакути Худо кай меояд, дар ҷавоби онҳо гуфт: « Малакути Худо тавре намеояд, ки ба назар гиред; ²¹ Ва ҳеҷ кас намегӯяд: "Инак аст" ё "Инак, дар он ҷост", зеро Малакути Худо акнун дар миёни шумост. " (Луқо 17: 20-21, Моффатт; инчунин ба тарҷумаҳои NASB ва ESV нигаред)

Аҳамият диҳед, ки Исо бо фарисиёни бетаҷрибаву ҷисмонӣ ва риёкор сӯҳбат мекард. Исо « дар ҷавоби онҳо гуфт :« - Ман т аз фарисиён, ки чун шуд кед Исо ба саволи. Онҳо ўро шинохтанро рад карданд.

Мо онҳо дар калисо ҳастем? Не !

Исо инчунин дар бораи калисое, ки ба қарибӣ ташкил карда мешуд, гуфтани набуд. Ва буд, ў дар бораи эҳсосоти дар ақлу дили ё гап.

Исо дар бораи РӯЗИ Ў гап мезад ! Фарисиён аз Ў дар бораи калисо напурсиданд. Онҳо медонистанд, ки ягон калисои Аҳди ҷадид ба зудӣ оғоз карда мешавад. Онҳо ягон намуди ҳиссиёти зеборо напурсиданд.

Агар яке аз мешуморад, ки Салтанати Худо -ум аст, д калисо - ва ба Малакути Худо буд, " дар дохили " фарисиён - калисо дар доираи фарисиён буд? Аён аст, ки не!

Чунин хулоса хандаовар аст, ҳамин тавр не? Дар ҳоле ки дар баъзе тарҷумаҳои протестантӣ қисми Луқо 17:21 тарҷума ҳамчун « Малакути Худо аст, " дар дохили шумост » (NKJV / Луқо), ҳатто католикий *Ерусалими нав Китоби Муқаддас* дуруст тарҷума, ки « Малакути Худо дар миёни шумост. "

Исо дар байни фарисиён яке аз онҳо буд. Ҳоло фарисиён фикр мекарданд, ки онҳо ба Малакути Худо менигаранд. Аммо онҳо инро мефаҳмиданд. Исо фаҳмонд, ки ин танҳо салтанати маҳдуди яҳудиён нахоҳад буд, чунон ки ба назари онҳо (ва на калисо тавре ки баъзеҳо ҳоло эътиқод доранд). Салтанати Худо мебуд, фақат яке аз ҳуна нест, о ва мамлакатҳо намоён, ки мардум ҳамкорӣ uld ишора ё дид, ва мегӯянд, « Ин аз он аст, ки дар ин ҷо " ; ё « ки» .Дар Салтанат, бар нест. "

Худи Исо, ҳамчун Подшоҳи Салтанат ба дунё омадааст, чӣ тавре ки ба таври равшан ба Пилотус гуфта буд (Юҳанно 18: 36-37). Бифаҳмед, ки дар Китоби Муқаддас истилоҳҳои " подшоҳ " ва " салтанат " ба таври яхела истифода мешаванд (масалан, Дониёл 7: 17-18,23). Ба Подшоҳи оянда Малакути Худо буд, он гоҳ ва дар он ҷо истода, дар оянда ба фарисиён. Аммо онҳо Ўро ҳамчун подшоҳи худ наметинохтанд (Юҳанно 19:21). Вақте ки ў бармегардад, дунё аз Ў рӯй мегардонад (Ваҳй 19:19).

Исо дар оятҳои зер дар Луқо 17, барои омадани дуввуми бозгашти худро, вақте ки Малакути Худо ҶАМАИ ЗАМИНро ҳукмронӣ мекунад, идома медиҳад (идома бо Моффатт барои пайгириона дар ин боб идома медиҳад):

²² Ва ба шогирдони Худ гуфт: «Айёме хоҳад расид, ки шумо ҳис хоҳед кард, ва ҳатто бефоидае хоҳед буд, ва ҳатто як рӯзи Писари Одамро хоҳад дошт». ²³ Мардум хоҳанд гуфт: "Инак, дар ин ҷост!" «Бубинед, ӯ дар ин ҷост!» вале берун наравед ва аз ақиби онҳо наравед. ²⁴ Зеро, чӣ тавре ки барқ аз як канори осмон дурахшанда мегардад, Писари Одам низ дар рӯзи худ хоҳад буд. ²⁵ Лекин вай бояд пеш аз ҷама азоби зиёдро аз сар гузаронад ва аз тарафи насли ҳозира рад карда шавад. (Луқо 17: 22-25, Моффатт)

Исо ба сурх барқ мезанад, чӣ тавре ки дар Матто 24: 27-31 омадааст, ки бозгашти дуҷуми ӯ ба тамоми ҷаҳон бармеояд. Исо нагуфтааст, ки вақте ки ӯ бармегардад, халқи ӯ ӯро нахоҳанд дид.

Р еорле хоҳад ӯро Подшоҳи нашинохтаанд, (Ваҳй 11:15) ва бар зидди ӯ (Ваҳй 19:19) ҷанг! Бисёриҳо фикр мекунанд, ки Исо Антихристро намояндагӣ мекунад. Исо нагуфт, ки Малакути Худо дар он фарисиён аст - ва ба онҳо дар ҷои дигар гуфт, ки онҳо бо риёкорӣ дар Салтанат намераванд (Матто 23: 13-14). Ва Исо нагуфт, ки калисо Салтанат хоҳад буд.

Т ӯ Малакути Худо чизе одамон бояд як рӯз бошад, ба дохил - мисли дар рӯзи эҳёи одилон! Вале, ҳатто Иброҳим ва пайғамбарони дигар вуҷуд надорад, вале (cf. Ибр rews 11: 13-40).

Шогирдон медонистанд, ки Қасим Худо он вақт шахсан дар дохили онҳо нест ва он бояд пас аз Луқо 17:21, ки дар зер оварда шудааст, пайдо мешавад:

¹¹ Вақте ки онҳо инро шуниданд, ӯ боз масали дигаре гуфт, ки ӯ дар наздикии Ерусалим буд ва фикр мекарданд, ки подшоҳии Худо фавран пайдо мешавад (Луқо 19:11).

Дар Kingdom ба таври равшан дар оянда буд

Чӣ тавр шумо фаҳмида метавонед, ки агар К Майкопия наздик аст? Ҳангоми ҳалли ин савол, Исо рӯйдодҳои пешгӯиро номбар кард (Луқо 21: 8-28) ва сипас таълим дод :

²⁹ Ба дарахти анҷир ва ба ҳамаи дарахтон нигаред. ³⁰ Вақте ки онҳо мешукуфанд, медонед ва медонед, ки тобистон наздик аст. ³¹ Ҳамин тавр, **вақте шумо ин ҳодисаҳоро мебинед, бидонед, ки Малакути Худо наздик аст** (Луқо 21: 29-31).

Исо меҳост, ки халқи Ё аз рӯйдодҳои пешгӯӣ пайравӣ кунад, то донист, ки кай К —ро меояд. Исо дар ҷои дигар ба қавмаш гуфт, ки ба рӯйдодҳои пешгӯӣ диққат диҳанд (Луқо 21:36; Марқӯс 13: 33-37). Ба суҳанони Исо нигоҳ накарда, бисёриҳо тамошо кардани рӯйдодҳои ҷаҳонии бо нубувват алоқамандро тамошо мекунанд.

Дар Луқо 22 ва 23, Исо бори дигар нишон дод, ки К Майкрософии Худо чунон дараҷае буд, ки дар оянда ҳангоми таълим доданаиш иҷро хоҳад шуд:

¹⁵ « Хоҳиш доштам, ки пеш аз ўқубати Худ ин фисҳро бо шумо бихўрам; ¹⁶ Зеро ба шумо мегўям, ки аз он дигар нахоҳам хўрд, то вақте ки дар Малакути Худо ба амал ояд ». " ¹⁷ Он гоҳ Ё гирифта косаро гирифта, шукргузорӣ намуд ва гуфт: « Инро бигиред ва он тақсим миёни худ; ¹⁸ Зеро ба шумо мегўям, ки аз меваи ангур нахоҳам нўшид, то вақте ки Малакути Худо биёяд » (Луқо 22: 15-18).

³⁹ Ва яке аз ҷинояткорони бо Ё маслубшуда Ёро куфр гуфта, гуфт: « Агар Ту Масеҳ бошӣ, Худо ро наҷот деҳ ва моро низ наҷот деҳ ». " ⁴⁰ Ва ба ёри худ вайро манъ карда ва Ё ба вай гуфт: « Оё ту ҳатто метарсанд, ки Худо? Шумо низ бо вай маҳкум мекунед. ⁴¹ Ҷазои мо аз рӯи инсоф аст, ки сазовори онем, ки мувофиқи аъмоле, ки ба мо дода шудааст, мукофот диҳем, ва ҳеҷ кас бадӣ накардааст. " ⁴² Ва ба Yeshua гуфт: « Эй Парвардигори ман, маро ба ёд, вақте ки шумо ба Малакути Ту биёяд. " ⁴³ Лекин Yeshua ба вай гуфт: « Омин, Ман ба шумо мегўям, ки имрӯз бо Ман дар биҳишт. " (Луқо 23: 39-43, арамии бо забони англисии оддӣ)

Ҳамон лаҳзае ки Исо кушта шуд, ҳам Марқӯс ва ҳам Луқо ба мо шаҳодат медиҳанд: ки Яғонагии Худо ин корро накард .

⁴³ Юсуф ном шахсе аз Ҳаромот, узви намоёни шӯро, ки ҳудаш Малакути Худоро интизор буд, ва ҷуръат мекард ... (Марқӯс 15:43).

⁵¹ Вай аз Ҳаромот, шаҳри яҳудиён буд, ки ҳудаш низ Малакути Худоро интизор буд (Луқо 23:51).

Ман т мебошад fter эҳёшавӣ (1 Қўринтиён 15: 50-55), ки масеҳиён хоҳад аз олами боло таваллуд ба ворид намудани Kingdom Худоро, чунон ки Яхъё сабтҳои:

³ Исо дар ҷавоби вай гуфт: « Ба ростӣ, ба ростӣ ба ту меғӯям: кас агар аз олами боло таваллуд наёбад, Малакути Худоро дида наметавонад. " ⁴ Никӯдимус ба Ё гуфт: « Чӣ тавр як шахси таваллуд шавад, вақте ки пир аст? Оё вай метавонад бори дуюм ба шиками модараш барояд ва таваллуд ёбад? " ⁵ Исо ҷавоб дод: « ба ростӣ, ба ростӣ ба шумо меғӯям: кас агар аз об ва Рӯҳ таваллуд наёбад, ӯ метавонад ба Малакути Худо (: 3-5 Юҳанно 3) дохил нашавед.

Танҳо халқи Худо хоҳад ниҳони баъди Ҳазорсолаи дид Kingdom Худо .

Акнун лутфан бифаҳмед, ки як қатл Исоро эҳё карда буд, ӯ боз дар бораи Ктории Худо таълим медод :

³ Вай инчунин бо далелҳои зиёди бардурӯғ Худро зинда нишон дод ва дар давоми чил рӯз ба онҳо зоҳир шуда, дар бораи Малакути Худо сухан гуфт (Аъмол 1: 3).

Мавъизаҳои аввалин ва охирини Исо дар бораи К Майкрософияи Худо буданд ! Исо чун фаришта омада дар бораи он Салтанат таълим дод.

Исо низ дошт паёмбар Юҳанно навиштан дар бораи К Ҳазорсолаи ingdom Худо, ки бар рӯи замин аст. Аҳамият диҳед, ки ӯ чӣ навишт

⁴ Ҷонҳои касоне дидам, ки барои шаҳодат додан дар бораи Исо ва каломи Худо ҷиҳод кардаанд, ва онҳо ба ҳайвони ваҳшӣ ё пайкари он сачда накарданд ва нишонаҳо дар пешониҳо ва дастони худро нагирифтанд. Ва онҳо ҳазор сол бо Масеҳ зиндагӣ карданд (Ваҳй 20: 4).

Масеҳиёни аввал таълим медоданд, ки Салтанати Ҳазорсолаи Худо дар рӯи замин хоҳад буд ва ҳокимиятҳои ҷаҳонро мувофиқи таълимоти Китоби Муқаддас иваз хоҳад кард (Ваҳй 5:10, 11:15).

Чаро, агар К Майкрософтии Худо ин қадар муҳим аст, пас он қадар дар бораи ин бисёр нашонданд ?

Қисман аз он сабаб, ки Исо онро сирре номидааст:

¹¹ Ва ба онҳо гуфт: « Ба шумо донишони асрори Малакути Худо ато шудааст, аммо барои онҳое ки дар берунанд, ҳама чиз бо масалҳо мешавад (Марқус 4:11).

Ҳатто имрӯз Салтанати ҳақиқии Худо барои бисёриҳо нақшаи Худо ниҳон аст (инчунин китоби бепули моро, ки дар [сайти www.ccog.org](http://www.ccog.org) оварда шудааст, сарлавҳа: МУШТАРАКИ НАҚЛИ ХУДО Чаро Худо ягон чиз офаридааст? Чаро Худо шуморо офарид ? ?) .

Инчунин дар бораи он фикр кунед, ки Исо гуфтааст, ки охир (аср) ба наздикӣ пас аз он ки Инҷили Малакут дар тамоми олам ҳамчун ШОҲИРА мавъиза карда мешавад, меояд:

¹⁴ Ва ин Инҷили Малакут дар тамоми олам мавъиза хоҳад шуд, то ки барои ҳамаи халқҳо шаҳодате шавад; ва он гоҳ интиҳо фаро хоҳад расид (Матто 24:14).

Инҷили Инҷили Малакути Худо муҳим аст ва он бояд **дар ин айёми охир** иҷро шавад . Ин аст, " хабари хуб " он Эффес үмеди ҳақиқӣ ба башарият » азобҳо ҳо, сарфи назар аз он чӣ сарварони сиёсӣ метавонанд таълим додан гирифт.

Агар шумо суҳанони Исоро ба назар гиред, бояд равшан бошад, ки калисои ҳақиқии масеҳӣ акнун Инҷили Малакутро эълон карда истодааст . Ин бояд авлабияти асосии он барои калисо бошад . Ва барои он ки ин дуруст кор кунед, якчанд забонҳо бояд истифода шаванд. Калисои *давомноки* Худо маҳз ҳамин чизро мекунад. Аз ин рӯ, китобча ба даҳҳо забонҳо тарҷума шудааст.

Исо таълим медод, ки аксари онҳо роҳи Ёро қабул накунад:

¹³ « Аз дари танг дароед; зеро фарох аст он дар ва васеъ аст он роҳе ки сӯи ҳалокат мебарад, ва онҳое ки ба он дохил мешаванд, бисёранд; ¹⁴ « Зеро танг аст он дар ва душвор аст он

роҳе ки сӯи ҳаёт мебарад, ва ёбандагони он кам ҳастанд. (Матто 7: 13-14)

Инҷили Малакути Худо ба ҳаёт мебарад!

Шояд қайд кардан ҷолиб аст, ки гарчанде ки аксар масеҳиёни имондорон ба он мафҳуме аҳамият медиҳанд, ки Масеҳ дар мавъиза кардани Инҷили Кортияи Худо аҳамият надодааст, олимону таърихчиёни дунявӣ аксар вақт дарк мекарданд, ки Китоби Муқаддас дар ин бора таълим медиҳад.

Аммо, ҳуди Исо, интизор буд, ки шогирдонаш Инҷили Малакути Худоро таълим диҳанд (Луқо 9: 2,60). Азбаски Малакути оянда бар қонунҳои Худо асос меёбад, он сулҳу осоиштагӣ меорад ва итоат ба он қонунҳо дар ин замон ба сулҳ меорад (Забур 118: 165; Эфсӯсиён 2:15).

Ва ин хушхабари Малакут дар Навиштаҳои Аҳди Қадим маълум буд.

3. Оё Салтанат дар Аҳди Қадим маълум буд?

Мавъизаи аввалини охири Исо аз эълон кардани Инҷили Малакути Худо иборат буд (Марқӯс 1: 14-15; Аъмол 1: 3).

Малакути Худо чизе аст, ки яҳудиёни замони Исо бояд чизе медонистанд, чӣ тавре ки дар оятҳои он гуфта шудааст, ки мо ҳоло Аҳди Қадим ном дорем.

Дониёл дар бораи Салтанат таълим медод

Тӯ Дониёл-пайғамбар навишта буд :

⁴⁰ Ва Малакути чорум мисли оҳан пурзӯр хоҳад шуд, ба тавре ки оҳан шикӯфта мешавад ва ҳама чизро пора мекунад; ва монанди оҳане ки хароб хоҳад шуд, он салтанат ба пора-пора мешавад ва ҳамаро дигарон несту нобуд мекунад. ⁴¹ Агар шумо пойҳо ва пойҳоятонро, қисман аз гили қулолгар ва қисман оҳанро дида бошед, подшоҳӣ тақсим мешавад; аммо қуввати оҳан дар он хоҳад буд, ҳамоно тавре ки шумо оҳанро бо гили сафолӣ омехта карда будед. ⁴² Ва чӣ тавре ки ангуштони пой қисман аз оҳан ва қисман аз гил буданд, онҳо ин салтанат қисман қавӣ ва қисман ноустувор хоҳад буд. ⁴³ Вақте ки шумо оҳанро бо гили сафолӣ омӯхтед, онҳо бо

насли одам омехта мешаванд; вале онҳо ба якдигар пайравӣ нахоҳанд кард, ҳамон тавре ки оҳан бо гил омехта намешавад. ⁴⁴ «Ва дар айёми ин подшоҳон Худои осмон салтанате барпо хоҳад кард, ки он то абад барҳам нахоҳад хӯрд; ва ин салтанат ба мардум намерасад; он пора – пора мешавад ва ҳамаи ин салтанатхоро пурра несту нобуд мекунад ва то абад хоҳад истод (Дониёл 2:40 -44).

¹⁸ Аммо муқаддасони Ҳаққи Таоло салтанатро мегиранд ва то абад, то абад салтанат хоҳанд дошт ”. (Дониёл 7:18).

²¹ « Ман дидам; Ва ҳамон шох бар муқаддасон ҷангида, бар онҳо ғолиб меомад , ²² То даме ки айёми зулмот фаро расид ва довари муқаддасон аз Ҳаққи Таоло доварӣ карда шуд, ва вақти он расидааст, ки муқаддасон Малакутро гиранд . (Дониёл 7: 21-22)

Аз Дониёл мо мефаҳмем, ки вақте мерасад, ки К Майкрософт салтанатҳои ин ҷаҳонро нест мекунад ва то абад давом мекунад. Мо инчунин мефаҳмем, ки муқаддасон дар гирифтани ин салтанат сахм хоҳанд дошт .

Бисёре аз қисмҳои пешгӯиҳои Дониёл мебошанд , барои замони мо дар 21 ^{-уми} асри .

Ба баъзе порчаҳои Аҳди Ҷадид диққат диҳед:

¹² « Ва он даҳ шох, ки ту дидӣ, даҳ подшох ҳастанд, ки ҳанӯз малакут ба даст наовардаанд, лекин барои як соат ҳамчун ҳайвони ваҳшӣ подшоҳӣ хоҳанд кард. ¹³ « Онҳо як ният доранд, ва қуввати салтанати худро ба ҳайвони ваҳшӣ хоҳанд дод; ¹⁴ Онҳо бо Барра ҷанг хоҳанд кард, ва Барра бар онҳо ғолиб хоҳад омад; зеро ки Ё Худованди худовандон ва Подшоҳи подшоҳон аст; ва онҳое ки бо Ё ҳастанд, даъватшудагон ва баргузидагон ва аминанд. " (Ваҳй 17: 12-14)

Ҳамин тариқ , мо ҳам дар Аҳди Қадим ва ҳам мафҳумро мебинем, ки подшоҳии заминӣ бо даҳ қисм ба охир мерасад ва Худо онро нобуд карда Малакути Худро барқарор мекунад.

Ишаёё дар бораи Салтанат таълим дод

Худо ба Ишаъё илҳом бахшид, ки дар бораи қисми аввали Малакути Худо, ҳукмронии ҳазорсола, ки бо номи ҳазорсолаҳо маълум аст, чунин нависад :

¹Аз решаи Йисой чӯб мебарояд ва шоха аз решаҳои худ мерӯяд. ²Рӯҳи Худованд бар Ё қарор хоҳад гирифт: Рӯҳи ҳикмат ва хирад, Рӯҳи машварат ва қувват, Рӯҳи дониш ва тарси Худованд.

³Хурсандии Ё аз тарси Худованд аст, ва аз рӯи чашмони доварӣ доварӣ намекунад, ва гӯшҳои гӯшҳои вайро доварӣ намекунад; ⁴ «Ва адолатро доварӣ хоҳад кард, ва ба адолат доварӣ хоҳад кард

зеро ки ҳалоккорони замин бо асои даҳони худ заминро мезананд, ва бо дами лабони худ бадкоронро мекушанд. ⁵Адолати камарбанди бел аст, вафодорӣ камарбанди бел аст.

⁶« Гург бо барра сокин хоҳад шуд, паланг бо бузи ҷавон, гӯсола ва шер ва равғани лалмӣ хоҳад монд; ⁷Гов ва ҳайвон чарогоҳ мекунад; ва пиронсолон бо ҳам хоҳанд нишаст, ва шер мисли гов барзагов меҳӯрад. ⁸Кӯдаки парасторӣ дар болои сӯрохи кобра бозӣ мекунад, ва кӯдаки ширхора дасти худро ба дӯши чаҳон мегузорад. ⁹Онҳо дар тамоми кӯҳи муқаддаси Ман осеб нахоҳанд зад, зеро замин пур аз маърифати Худованд хоҳад буд; обҳо баҳро фаро гирифтаанд.

¹⁰« Ва дар он рӯз решаи Йисой пайдо хоҳад шуд, ки барои қавм парчам хоҳад буд; зеро ки халқҳо Ёро ҷустуҷӯ хоҳанд кард, ва хонаи Ё ҷалол хоҳад ёфт. " (Ишаъё 11: 1-10)

Сабаби онро ман ҳамчун санъати аввалини санъат ё марҳилаи аввали Курғои Худо қайд кардам, ин дар он давраест, ки дар он ҷо ҷисмонӣ хоҳад буд (пеш аз он ки шаҳри муқаддас, Ерусалими нав аз осмон нузул кунад, Ваҳй, Ваҳй) 21) ва ҳазор сол идома хоҳад ёфт. Ишаъё ҷанбаи ҷисмонии ин марҳиларо тасдиқ намуд, вақте ки Ё давом дод:

¹¹Дар он рӯз, вақте ки Худованд бори дигар дасти Худро ба дасти худ хоҳад дод, то бақияи халқи Худро, ки аз Ашшур ва

Миср, аз Патрос ва Куш, аз Элам ва Шинар, аз Ҳомот ва қазираҳои боқӣ мондаанд, наҷот диҳад баҳр.

¹² Вай барои халқҳо парчае барпо хоҳад кард ва сарзамини Исроилро ҷамъ хоҳад кард, ва парҳезгориони Яҳудоро аз чор гӯшаи замин ҷамъ хоҳад кард. ¹³ Ҳасад аз Эфроим барҳам хоҳад рафт, ва душманони Яҳудо нест карда хоҳанд шуд; ва Эфроим ба Яҳудо ҳасад нахоҳад бурд, ва Яҳудо Эфроимро мазаммат намекунад. ¹⁴ Ва онҳо бар китфи фалиштиён сӯи ғарб парвоз хоҳанд кард, ва онҳо мардуми Шарқро ғорат хоҳанд кард, ва дастҳои худро ба Эдом ва Мӯоб хоҳанд гузошт, ва қавми Аммон ба онҳо итоат хоҳанд кард; ¹⁵ Худованд забони баҳри Мисрро пурра нест хоҳад кард ва бо шамоли саҳт ӯ мушти худро бар дарё партофт ва онро дар ҳафт дарё қорӯб кард ва мардумро аз хушкӣ - шамол гузаронд. ¹⁶ Он ҷо барои боқии қавми Ӯ роҳе хоҳад буд, ки аз Ашшур тарк карда хоҳад шуд, чунон ки барои исроилиён дар рӯзи таъиншуда аз замини Миср омада буд. (Ишаъё 11: 11-16)

Ишаъё инчунин зери илҳомии илоҳӣ навишта шудааст:

² Ин дар рӯзҳои охир, вақте ки кӯҳи хонаи Худованд дар болои кӯҳҳо барпо хоҳад шуд, ва аз кӯҳҳо баланд хоҳад шуд; ва ҳамаи халқҳо ба он сӯи он қорӣ хоҳанд шуд. ³ Бисёр одамон хоҳанд гуфт ва мегӯянд: « Биед ва ба кӯҳи Худованд, ба хонаи Худои Яъқуб бароем, то ки Ӯ роҳҳои худро таълим диҳад ва мо ба роҳҳои Ӯ равона шавем. " **Зеро ки Сион аз шариат берун хоҳад рафт**, ва каломии Худованд аз Ерусалим. ⁴ «Ва дар миёни халқҳо доварӣ хоҳад кард, ва мардуми бисёрро мазаммат хоҳад кард; ва шамшерҳои худро ба амочҳо ва найзаҳо ба думҳошон табдил хоҳанд дод; **Миллат бояд н бардоред аз шамшер бар зидди қавме ва на ҷангро дигар таълим нахоҳанд** ¹¹ Намуди зоҳирии одамизод фурӯтан хоҳад шуд, ва ҳавобаландии мардум ҳам мешавад; ва дар он рӯз танҳо Худованд баланд хоҳад шуд; (Ишаъё 2: 2-4 , 11)

Ҳамин тавр , он вақт хоҳад буд ҳаёти сулҳ дар рӯи замин. U ltimately, ин то абад хоҳад буд, бо Исо ҳукмронӣ мекунад. Дар асоси оятҳои

мухталиф (Забур 90: 4; 92: 1; Ишаъё 2:11; Ҳушаъ 6: 2), Талмуд яҳудӣ ин таълимотро 1000 сол давом медиҳад (Талмуд бобилӣ: Трактат Санедрин Фолио 97а).

Ман saiah ба илҳоми низ зеринро нависед:

«Зеро барои мо кӯдак таваллуд ёфтааст, ва мо Писаре ба мо додаем; Ва давлат бар дӯши ӯ хоҳад буд. Ва исми ӯ Аҷоиб, Мушовир, Худои Қодир, Падари ҷовид, Шоҳзода Сулҳ номида хоҳад шуд. ⁷Афзоиши салтанат ва осоиштагии ӯ интиҳо нахоҳад дошт, бар тахти Довуд ва бар подшоҳии ӯ, то онро бар доварӣ ва адолат барқарор кунад ва аз он вақт инҷониб то абад. Рашки Худованди лашкарҳо инро ба ҷо хоҳад овард. (Ишаъё 9: 6-7)

Аҳамият диҳед, ки Ишаъё гуфта буд, ки Исо омада, бо як салтанат салтанат барпо хоҳад кард. Бисёр касоне, ки Масеҳ будани Исоро иқтибос меоранд, хусусан дар моҳи декабри ҳар сол, онҳо одатан нодида мегиранд, ки ин беш аз пешгӯӣ будани он, ки Исо борон хоҳад буд, нубувват мекунад . Дар Китоби Муқаддас нишон медиҳад, ки дар Kingdom Худо дорад, ҳукумат бо қонунҳои бар субъектҳои, ва , ки Исо бар он бошад. Ишаъё, Дониёл ва дигарон инро пешгӯӣ карда буданд.

Қонунҳои Худо роҳи муҳаббат мебошанд (Матто 22: 37–40 ; Юҳанно 15:10) ва К истироҳати Худо аз болои ин қонунҳо идора карда мешавад. Ҳамин тариқ, кткориҳои Худо , қатъи назар аз он ки дар ҷаҳон бисёре аз онҳо онро мебинанд, ба муҳаббат асос меёбад.

Забурҳо ва ғайра

Худо илҳом бахшид, ки на танҳо Дониёл ва Ишаъё дар бораи Салтанати Худо омадаанд.

Ҳизқиёл зери илҳоми илоҳӣ навишт, ки қабिलाҳои Исроил (на танҳо яҳудиён), ки дар замони мусибати Бузург пароканда шудаанд, дар Малакути Ҳазорсола бо ҳам ҷамъ хоҳанд омад:

¹⁷ Бинобар ин бигӯед, ки Худованд Худо чунин мегӯяд: « Ман шуморо аз қавмҳо ҷамъ оварда, аз мамлакатҳое, ки дар он ҷо пароканда шудаам, ҷамъ хоҳам кард, ва замини Исроилро ба шумо хоҳам дод. " ' ¹⁸ Ва онҳо дар он ҷо хоҳанд

рафт, ва онҳо хоҳанд дур ҳама чизро зишт ва ҳама аз қабоҳат худро аз он ҷо бигирад. ¹⁹ Пас, ба онҳо як дил хоҳам дод ва рӯҳи навро дар онҳо хоҳам гузошт ва дили сангнокро аз ғӯшти онҳо берун оварда, ба онҳо дили ғӯшт ато хоҳам кард, ²⁰ то ки онҳо дар қонунҳои Ман амал кунанд ва ҳукмҳои Маро риоя кунанд ва онҳоро иҷро кунед; ва онҳо қавми Ман хоҳанд буд, ва Ман Худои онҳо хоҳам буд; ²¹ Аммо онҳоеро, ки қалби орзуҳои нафраташон ва бадихи онҳоро пайравӣ мекунанд, аъмолашонро дар сари худ ҷазо медиҳам " мегӯяд Худованд Худо. (Ҳизқиёл 11: 17-21)

Насли сибтҳои Исроил дигар пароканда карда намешаванд, балки ба қонунҳои Худо итоат мекунанд ва ҳӯрдани чизҳои нопокро манъ мекунанд (Ибодат 11; Такрори 14).

Ба таронаҳои Забур дар бораи хушхабари Салтанати Худо диққат диҳед:

²⁷ Тамоми ақсои дунёро ба ёд оред ва ба Худованд муроҷиат кунед ва ҳамаи оилаҳои халқҳо дар назди Ту сачда кунанд. ²⁸ Зеро ки Малакут аз они Худованд аст ва бар халқҳо ҳукмронӣ мекунад. (Забур 22: 27-28)

⁶ Тахти Ту, эй Худо, то абад аст ва асои адолат асои малакути Ту аст. (Забур 45: 6).

¹ Оҳ, суруди нав ба Худованд суруд хонед, ба Худованд дар тамоми рӯи замин суруд хонед! ² Худоро ҳамду сано ғӯед, исми Ёро муборак бихонед, ва ҳар рӯз хушхабари наҷот додани Ёро эълон кунед. ³ Ҷалоли Ёро дар байни халқҳо ва мӯъҷизоти Ё дар ҳамаи халқҳо эълон кунед. (Забур 96: 1-3 ; инчунин китоби 1 Вақоеънома 16: 23-24)

¹⁰ Ҳамаи аъмоли ту Туро ситоиш хоҳад кард, эй Худованд, ва муқаддасони Ту туро баракат хоҳанд дод. ¹¹ Онҳо дар бораи ҷалоли Малакути Ту ва Дар бораи қудрати Ту сухан хоҳанд ронд, ¹² То ки ба фарзандони одамизод қудрати Ёро ва ҷалоли шохони салтанати Ёро ба вай нақл кунанд. ¹³ Малакути Ту Малакути абадӣ аст, ва салтанати Ту тамоми наслҳо мемонад. (Забур 144: 10-13).

Нависандагони мухталифи Аҳди Қадим низ дар бораи паҳлӯҳои Малакут навиштаанд (масалан, Ҳизқиёл 20:33; Обида 21; Мико 4: 7).

Ҳамин тавр, вақте ки Исо таълимоти Инҷили Малакути Худоро сар кард, шунавандагони ӯ бо ин мафҳум каме шинос буданд.

4. Оё ҳаввориён Инҷили Малакутро таълим медоданд?

Дар ҳоле ки бисёр амали ба мисли Инҷил аст, танҳо ба хушхабар дар бораи шахси Исо, воқеият ин аст, ки пайравони Исо «башорати таълим медод К ingdom Худо. Ин ҳамон чизест, ки Исо овард.

Павлус Малакути Худоро таълим медод

Дар паёмбар Paul бораи К навишт ingdom Худо ва Исои:

⁸Муддати се моҳ ӯ ба куништ даромада, дар бораи Малакути Худо мусоҳиба мекард ва далелҳо меовард (Аъмол 19: 8).

²⁵Ва алҳол инро медонам, ки ҳамаи шумо дар бораи Малакути Худо мавъиза намудаам (Аъмол 20:25).

²³Рӯзеро барои ӯ муқаррар карданд, ва мардуми бисъёре назди ӯ ба манзилаш омаданд, ва ӯ аз субҳ то шом ба онҳо аз Малакути Худо шаҳодат ва шарҳ дод ва аз Тавроти Мусо ва суҳафи анбиё дар бораи Исо шаҳодат дод ³¹Малакути Худоро мавъиза мекард ва бо тамоми далелҳои тариқати Исои Масеҳро таълим медод, ва ҳеҷ кас ӯро манъ намекард (Аъмол 28:23 , 31).

Аҳамият диҳед, ки Касинг Худо на танҳо дар бораи Исо аст (гарчанде ки ӯ қисми асосии он аст), чунон ки Павлус дар бораи Исо дар бораи Исо аз таълимоти худ дар бораи К Майкроси Худо ҷудо ҷудо кард.

Павлус инчунин онро Инҷили Худо меномид , аммо бо вучуди ин Инҷил аз Крикети Худо буд :

⁹... мо башорати Худоро ба шумо мавъиза кардем ... ¹²То ки шумо сазовори Худо бошед, ки шуморо ба Малакут ва ҷалоли Худ даъват кунад . (1 Таслўникиён 2: 9,12)

Павлус инчунин онро Инчили Масеҳ номид (Румиён 1:16). Дар « Паёми нек » Исо, паём, ки Ў таълим меод.

Биед бубинем, ки ин танҳо Инчил дар бораи шахсияти Исои Масеҳ ё на танҳо наҷот ёфтани шахс аст . Павлус гуфт, ки ба башорати Масеҳ дохил итоат Исо Бозгашти Ў , ва довари Худо:

⁶... Худо шуморо, бо андўхи шадид , ҷазо диҳад, ⁷Ва шуморо, ки укубат мекашед, бо мо тасаллӣ бахшад, ҳангоме ки Исои Худованд аз осмон бо фариштаҳои пурқудрати Худ аз осмон нозил мешавад, ⁸дар оташи фурўзон касонеро, ки Худоро намешиносанд, интиқом гирад. Ва бар касоне ки ба башорати Худованди мо Исои Масеҳ итоат намеkunанд. ⁹Онҳо бо ҳалокати абадӣ аз ҳузури Худованд ва аз ҷалоли қудрати Ў ҷазо дода мешаванд. ¹⁰Дар он рўз, ки Ў омада, дар муқаддасони Худ ҷалол ёбад ва дар миёни ҳамаи имондорон ба вачд ояд, зеро шаҳодати мо дар байни шумо низ имон доштанд (2 Таслўникиён 1: 6-10).

Аҳди Ҷадид нишон медиҳад, ки Малакут чизе аст, ки мо бояд ба даст орем, на ин ки мо ҳоло пурра ба даст овардаем :

²⁸мо салтанатро мегирем, ки ба ларза намеафтад (Ибриён 12:28).

Мо метавонем дарк намоем , ки ҳоло як қисми Kstrong of Худо ҳастем, аммо ба он пурра ворид нашудаем.

Павлус ба таври мушаххас тасдиқ кард, ки касе ба Конго (Худо) ҳамчун як шахси фавтида намерасад, чуноне ки *пас* аз эҳёшавӣ ин рӯй медиҳад :

⁵⁰Лекин, эй бародарон, ҳаминаро ба шумо мегўям, ки гўшт ва хун наметавонанд вориси Малакути Худо шаванд, на фасод фасодро мерос мегирад. ⁵¹Инак, Ман ба шумо сирре мегўям: ҳамаи мо наҳоҳем мурд, балки ҳама таъбир - ⁵², дар як, ки дар як мижа задан як еу электронӣ, баробари садои карнаи

охири. Ва карнай садо хоҳад дод, ва мурдагон бефано эҳёе хоҳанд шуд, ва мо тағир хоҳем ёфт (1 Қўринтиён 15: 50-52).

¹ПАС, шуморо ба ҳузури Худо ва Исои Масеҳи Худованд месупорам, ки зиндагон ва мурдагонро доварӣ хоҳад кард, ва дар зухури Ё ва Малакути Ё (2 Тимотиюс 4: 1).

Павлус на танҳо таълим дода буд, ки Исо бояд Конгоро ба Худои Падар таслим кунад :

²⁰Аммо Масеҳ аз мурдагон эҳёе нгуда, навбари мурдагон гардид. ²¹Зеро, чунон ки мамот ба воситаи инсон омад, эҳеи мурдагон низ ба воситаи инсон омад. ²²Чунон ки дар Одам ҳама мемиранд, ончунон дар Масеҳ ҳама зинда мешаванд. ²³Ҳдр яке бо навбати худ: аввал Масеҳ, баъд онҳое ки аз они Масеҳанд дар вақти омадани Ё. ²⁴Баъд охират фаромерасад, вақте ки Малакутро ба Худои Падар месупорад ва ҳар гуна раёсат ва ҳар гуна қудрат ва қувватро барҳам медиҳад; ²⁵Зеро Ё бояд салтанаг ронад то даме ки ҳамаи душманонро зери пойҳои Худ сарнагун созад. (1 Қўринтиён 15: 20-25).

Павлус инчунин таълим дода буд, ки золимон (вайронкунандагони ҳукм) конго Худоро ба мерос нахоҳанд гирифт :

⁹Оё намедонед, ки золимон хоҳад вориси Малакути Худо нест? Фирефта нашавед. На зинокорон, на бутпарастон, на фосиқон, на ҳамқинсагон, на лақабҳо, ¹⁰на дуздон, на ҳаромризқон, на бадмастон, на бадзабонон ва на ғоратгарон Малакути Худоро мерос нахоҳанд гирифт (1 Қўринтиён 6: 9-10).

¹⁹Корҳои ҷисм маълум аст, ки онҳо: зино, зино, нопокӣ, нопокӣ, ²⁰бутпарастӣ, ҷоду, нафрат, ҷанҷол, ҳасад, ҳасад, ғурур, шӯҳратпарастӣ, ихтилофот, фиреб, ²¹ҳасад, одамкушӣ, бадмастӣ, хушҳолӣ ва монанди ин; шуморо пешакӣ огоҳ менамоем, чунон ки пештар ҳам ба шумо гуфтам, ки чунин касоне ки чунин кор мекунанд, Малакути Худоро мерос нахоҳанд гирифт (Ғалотиён 5: 19-21).

⁵Зеро инро медонед, ки на зино, на нопок ва на шахси бад

марди пурхӯр, ки бутпарааст аст, дар Малакути Масеҳ ва Худо мерос дорад (Эфсӯсиён 5: 5).

Худо меъёрҳо дорад ва тавба карданро аз гуноҳ талаб менамояд, то ки ба Малакути Ӯ дохил шавад. Дар Павлус огоҳ кард, ки баъзе нест, таълим медиҳанд, ки Инчили Исо ҷавоб аст, вале дигаре аст :

³Файз ва озоиштагӣ аз ҷониби Худои Падар ва Худованди мо Исои Масеҳ, ⁴Ки Худро барои гуноҳҳои мо дод, то ки ӯ то ки моро аз ин олами шарир, мувофиқи иродаи Худо, Падари, мо ^{аз} ⁵то ки Ӯро ҷалол то абаддӯдаҳр. Омин. ⁶Тааҷҷуб менамоям, ки ин қадар зуд шумо аз Он ки шуморо ба файзи Масеҳ даъват намудааст, баргашта, ба башорати дигаре мегузаред, ⁷ки дигаре нест; «Ва баъзе аз шумо касоне ҳастанд, ки шуморо ба изтироб меандозанд ва башорати Масеҳро таҳриф кардан меҷӯянд. ⁸Лекин агар ҳатто мо ё фариштае аз осмон Инчиле бар хилофи он чи мо ба шумо башорат додаем, ба шумо башорат диҳад, - малъун бод. ⁹Чунон ки мо пештар гуфта будем, ҳозир ҳам боз мегӯям: агар касе бар хилофи он чи қабул кардаед, ба шумо башорат диҳад, - малъун бод. (Ғалотиён 1: 3 -9)

³Аммо тарси он дорам, ки мабодо роҳе, чӣ тавре ки мор бо макри худ фирефта, то афкори шумо мумкин аст, аз самимияте ки дар Масеҳ аст тофт. ⁴Зеро, агар касе меояд, ки ба ягон Исо Исми дигаре, ки мо мавъиза накардаем, мавъиза кунад, ё шумо рӯҳи дигаре ба даст оваред, ё ки башорати дигаре қабул накардаед, ки онро ба ҷо оваред. (2 Қўринтиён 11: 3- 4)

Дар кадом « дигар » ва « гуногун, " дар асл бардурӯғ, башорат?

Инчили бардурӯғ қисмҳои гуногун дорад.

Дар маҷмӯъ, дар Инчили бардурӯғ аст, ки ба имон, ки шумо лозим нест, Худо итоат кунем ва дар ҳақиқат кӯшиш ба ҳақиқӣ зинда ба роҳи Ӯ дар ҳоле ки талабгори донишманди Худо (сф. Матто 7: 21-23) . Он тамоюл ба худпарастӣ мебошад.

Мор Ҳавворо фиреб дод, ки барои тақрибан 6000 сол пеш Инчили бардурӯғро қабул кунад (Ҳастӣ 3) ва одамон боварӣ доранд, ки онҳо аз Худо беҳтар медонанд ва бояд ҳудашон бад ва бадири интиҳоб

кунанд. Ү ѓм, аз ақибӣ Исо омада, исми Ў зуд ба Инҷил гуногуни козиб замима карда шуд - and this шудааст continuing ва идома ба вақти зиддимасеҳ ниҳой.

Ҳоло, дар замони ҳаввориӣ Павлус, Инҷили бардурӯғ дар ҳақиқат омехтаи ҳақиқат ва гумроҳи гностикӣ / мистикӣ буд. Gnostics асосан боварӣ дошт, ки дониши махсусро буд, чӣ лозим буд расидан ба фаҳмиши рӯҳонӣ, аз ҷумла наҷот. Гностикҳо эътиқод доштанд, ки он чизе, ки ҷисм анҷом дода шудааст, ягон маъно надорад ва онҳо дар масъалаҳои ба монанди рӯзи шанбе ҳафтум ба Худо итоат мекарданд. Яке аз чунин раҳбари бардурӯғ буд, Шимъун Magus, ки аз ҷониби Худову паёмбараш Петрус огоҳ карда шуда буд (: 18-21 Аъмол 8).

Аммо ман р Осон нест,

The New Testament ёфт аз он ки Филиппус таълим меод, kingdom Худо:

⁵ Филиппус ба шаҳри Сомария омада, ба онҳо Масеҳро мавъиза кард; ...¹² Онҳо дар вақти мавъиза дар бораи Малакути Худо, ба Филиппус имон оварданд ... (Аъмол 8: 5,12).

Лекин Исо, Павлус ва шогирдонаш таълим меоданд, ки ба Малакути Худо дохил шудан ҷуръат надорад :

²⁴ Исо андӯҳи вайро дида, гуфт: « Ба Малакути Худо даромадани сарватдорон чӣ гуна душвор аст ! ²⁵ «Аз сӯрохи сӯзан гузаштани шутур осонтар аст аз он ки сарватдор ба Малакути Худо дохил шавад». "

²⁶ Шунавандагон гуфтанд: « Пас кӣ метавонад наҷот ёбад? "

²⁷ Гуфт: « Он чи барои одамон ғайриимкон аст, барои Худо имконпазир аст». " (Луқо 18: 24-27)

²² " Мо бояд бо мусибатҳои бисёр дохили Малакути Худо гардем " (Аъмол 14:22).

³ Ҳамеша мо бояд ҳамеша Худоро барои шумо, эй бародарон, шукргузорӣ кунем, чунки имони шумо афзоиш меёбад ва муҳаббати ҳар яке ба ҳамдигар афзоиш ёфтааст, ⁴ То ки мо дар

миёни калисоҳои худ бо шумо фахр кунем. 5 Худо шуморо барои сабр ва имони шумо дар ҳамаи таъқиботҳо ва озмоишҳое ки аз сар мегузаронед, нишон диҳад, ⁵Ин шаҳодати одилонаи довари Худо мебошад, то ки шумо сазовори Малакути Худо ҳисоб ёбед, ки барои он низ уқубат мекашад. ⁶Зеро ба назари Худо одилона аст, ки уқубатдиҳандагони шуморо уқубат диҳад, ⁷Ва шуморо, ки уқубат мекашад, бо мо тасалли бахшад, ҳангоме ки Исои Худованд аз осмон бо фариштаҳои пурқудрати Худ аз осмон зоҳир мешавад (2 Таслӯникиён 1: 3-7)).

Аз сабаби мушкilot, ҳоло танҳо баъзеҳо дар ин синну сол даъват карда мешаванд ва барои ин қисмат интиҳоб карда мешаванд (Матто 22: 1-14; Юҳанно 6:44; Ибриён 6: 4-6). Дигарон дертар даъват карда мешаванд, чуноне ки Китоби Муқаддас мегӯяд, « онҳое ки дар иштибоҳ афтодаанд, боҳабар хоҳанд шуд ва онҳое ки шикоят карданд, таълимотро хоҳанд гирифт » (Ишаё 29:24).

Петрус Салтанатро таълим дод

Петруси ҳавворӣ таълим дода буд, ки Малакут то абад аст ва Инҷили Худо бояд боғайратона итоат карда шавад ё доварӣ карда шавад:

¹⁰Пас, эй бародарон, саъю кӯшиш намоед, ки даъват ва интиҳоби худро устувор гардонед ва агар чунин кунед, шумо ҳаргиз пешпо нахоҳед хӯрд, ¹¹Зеро ки ба шумо дар Малакути абадии Худованди мо ва Наҷотдиҳандаи мо Исои Масеҳ даромадгоҳи зиёде фароҳам оварда мешавад (2 Петрус 1: 10-11).

¹⁷Зеро вақти он расидааст, ки доварӣ аз хонаи Худо оғоз шавад; ва агар аввал аз мо оғоз шавад, пас фарқоми онҳое ки ба Инҷили Худо итоат намеkunанд, чӣ гуна хоҳад буд? (1 Петрус 4:17).

The Last китоб .Дар Китоби Муқаддас ва Салтанат

Библия таълим медиҳад, ки " Худо муҳаббат аст " (1 Юҳанно 4: 8,16) ва Исо Худо аст (Юҳанно 1: 1,1 4) - дар Кортои Худо Подшоҳе хоҳад буд, ки муҳаббат аст ва қонунҳои ӯ муҳаббатро дастгирӣ мекунанд , на нафрат (Ваҳй 22: 14-15) .

Дар китоби охирини Китоби Муқаддас махсусан баррасӣ Kingdom Худо.

¹⁵ Ва фариштаи ҳафтум карнай навоҳт, ва дар осмон овозҳои баланд баромаданд, ки мегуфтанд: « Салтанатҳои ин ҷаҳон салтанатҳои Худованди мо ва Масеҳи Ё гардидаанд, ва Ё то абад салтанат хоҳад ронд! " (Ваҳй 11:15).

Исо дар салтанат ҳукмронӣ хоҳад кард! Ва Библия ду унвонашро ошкор мекунад:

¹⁶ Ва бар ҷомаи худ ва дар рони худ номе навишта шудааст: Подшоҳи подшоҳон ва Худованди лашкарҳо (Ваҳй 19:16).

Аммо оё танҳо Исо подшоҳ хоҳад буд? Ба ин порча диққат диҳед:

⁴Ва ман бар тахтҳо дидам, ва бар онҳо савор шуданд, ва доварӣ ба онҳо ҳукм карда шуд. Сипас ҷонҳои онҳоеро, ки барои шаҳодат дар бораи Исо ва каломи Худо аз сари худ кашида шудаанд, дидам, ки онҳо ҳайвон ё ҳайкали ўро парастид накардаанд ва нишони худро дар пешонаву дастанашон нагирифтаанд. Онҳо зинда шуданд ва бо Масеҳ ҳазор сол салтанат рондакд ; . . ⁶Хушбахт ва қуддус аст касе ки дар эҳёи яқум иштирок дорад. Бо ин гуна мамоти дуюм қудрат надорад, балки онҳо қоҳинони Худо ва Масеҳ хоҳанд шуд ва бо Ё ҳазор сол салтанат хоҳанд ронд (Ваҳй 20: 4,6).

Масеҳиёни ҳақиқӣ эҳё хоҳанд шуд, то бо Масеҳ ҳазор сол ҳукмронӣ кунанд! Зеро ки Малакути то абад давом хоҳанд кард (Ваҳй 11:15), балки барои он ки Малакути зикр карда буд, танҳо як ҳазор сол. Tiswhy худро ман ба ин пештар ҳамчун марҳилаи аввали Малакути зикршуда - thephysical, ки ҳазорсола , марҳилаи мисли он ки ба ниҳой муқобил , бештар рӯҳонӣ, марҳила .

Дар китоби Ваҳй якчанд рӯйдодҳо дар байни марҳилаҳои ҳазорсола ва охирини Малакути Худо рӯй додаанд :

⁷Ҳангоме ки ҳазор сол анҷом меёбад, шайтон аз зиндонаш раҳо хоҳад шуд ⁸ва берун хоҳад шуд, то халқҳоеро, ки дар чор ғушаи замин ҳастанд, яъне Ҷуҷ ва Мочуҷро фиреб кунад, ва онҳоро барои ҷанг ҷамъ оварад; шумораи онҳо мисли регии баҳр. ... ¹¹Пас аз он ман дидам, тахти бузурги

сафед ва Ё, ки бар он нишаста, ки аз ҳузури Ё осмон ва замин мегурехтанд away.And ба нав ва ҷое барои онҳо ёфт нашуд. ¹² Ва дидам, ки мурдагонро, хурдон ва бузургонро, дар пеши Худо истодаанд, ва дафтарҳо кушода буд. Ва дафтари дигаре кушоа буд, ки дафтари ҳаёт аст; Ва мурдагон бар тибқи он чи дар дафтарҳо навишта шудааст, яъне мувофиқи аъмолашон доварӣ карда шуданд. ¹³ Ва баҳр мурдагонеро, ки дар вай буданд, дод, ва мамот ва дӯзах мурдагонеро, ки дар онҳо буданд, доданд. Ва ҳар яке мувофиқи аъмолаш доварӣ карда шуд. ¹⁴ Ва мамот ва дӯзах дар кӯли оташ андохта шуданд. Ин мамоти дуюм аст. ¹⁵ Ва касе ки дар китоби ҳаёт навишта нашудааст, ба кӯли оташ андохта шуд (Ваҳй 20: 7-8, 11-15).

Китоби Ваҳй нишон медиҳад, ки пас аз давраи ҳукмронии ҳазорсола ва марги дуюм марҳилаи баъдӣ хоҳад буд:

¹Ва осмони нав ва замини навро дидам; зеро ки осмони пештара ва замини пештара гузашт. Ва баҳр дигар набуд. ²Ва ман, Юҳанно, шаҳри муқаддас - Ерусалими навро дидам, ки аз ҷониби Худо аз осмон нузул мекард, ва муҳайё шуда буд мисли арӯсе ки барои шавҳараш зинат ёфтааст. ³Ва овози баланде аз осмон шунидам, ки мегӯяд: « Инак, хаймаи Худо бо одамон, ва Ё бо онҳо сокин хоҳад шуд; онҳо қавми Ё хоҳанд буд; Худи Худо бо онҳо хоҳад буд ва Худои онҳо хоҳад буд. ⁴Ва Худо хушконидани ҳар ашкро аз чашмони онҳо; ва гиря ва фиғон ва дард дигар нахоҳад буд; Дигар ҳеҷ кас дард нахоҳад кард, зеро он чи пештар буд, гузашт. " (Ваҳй 21: 1-4)

¹Ва Ё ба ман нишон дод дарёи поки оби ҳаёт, ки мисли бўлӯр дурахшон, бо назардошти аз ҷониби тахти Худо ва Барра ҷорӣ мешуд. ²Дар миёнаи кӯчаи он ва ду канори дарё дарахти ҳаёт буд, ки дувоздаҳ мева медод, ҳар дарахте ҳар моҳ меваи худро медиҳад. Барғҳои дарахт барои муолиҷаи халқҳо буданд. ³Ва лаънати на бештар, балки тахти Худо ва Барра дар он хоҳанд буд, ва бандагони Ё ба Ё хизмат вучуд дошта бошад. ⁴Ва рӯиҶро хоҳанд дид, ва исми Ёбар пешониҳошон хоҳад буд. ⁵Ва шаб дигар нахоҳад буд: онҳо ба чароғ ва рӯшноии офтоб эҳтиёҷ нахоҳанд дошт, зеро ки Худованд Худо

ба онҳо рӯшноӣ мебахшад; Ва то абад салтанат хоҳанд
ронд. (Ваҳй 22: 1-5)

Аҳамият диҳед, ки ин подшоҳӣ, ки баъд аз ҳазор сол вуҷуд дорад,
ходимони Худоро дар бар мегирад ва то абад давом мекунад. Шаҳри
муқаддас, ки дар осмон омода шудааст, осмонро тарк карда ба
замин фуруд меояд. Ин оғози марҳалаи ниҳии К - Xudoning Худо
мебошад. Вақти БЕШТАР НЕ ПУШАЙМОН Ё МУКОФОТ!

Ҳалимон заминро мерос мегиранд (Матто 5: 5) ва ҳама чиз (Ваҳй 21:
7). Замин, аз ҷумла Шаҳри муқаддас, беҳтар хоҳад шуд, зеро роҳҳои
Худо иҷро мешаванд. Дарк кунед, ки :

⁷Аз increa холис Салтанат ва осоиштагии ӯ т ҷо нахоҳад дошт
(Ишаё 9: 7).

Равшан аст, он ҷо хоҳад шавад афзоиши баъд аз марҳилаи ниҳии
Kingdom Худо ба сар чун ҳама ҳукумати Худо итоат .

Ин як рӯзи пурбаракат хоҳад буд:

⁹Аммо, чунон ки навишта шудааст: " Чашме надидааст ва гӯш
нашундааст ва ба дили инсон нарасидааст. Худо он чиро, ки
барои дӯстдорони Худ муҳайё кардааст, тайёр
кардааст". " ¹⁰Лекин Худо ба онҳо бо мо ба воситаи Рӯҳи Худ
нозил кард (1 Қўринтиён 2: 9-10).

Ин вақти муҳаббат, шодмонӣ ва тасаллии абадист. Ин вақти афсонавӣ
хоҳад буд! Салтанати Худо ҷовидониҳо ба таври ҳайратангезтар
месозад. Оё шумо намехоҳед дар он иштирок кунед?

5. Сарчашмаҳои берун аз Аҳди Ҷадид Малакути Худоро таълим медоданд

**Оё профессорони аввали Масеҳ фикр мекарданд, ки онҳо бояд
Инҷили Малакути Худоро мавъиза кунанд?**

Бале.

Сол пеш, дар як нутқи дода профессор Барт Ehrman аз донишгоҳи
Каролинаи Шимолий, ӯ тақрибан, ва дуруст, таъкид дошт, ки бар
хилофи бештари professing масеҳиёни имрӯза, ки Исо ва пайравони
аввали ӯ прос Малакути Худо laimed. Гарчанде ки фаҳмиши
умумии докимият дар бораи масеҳият

аз ҷониби Эҳёи Калисои Идома хеле фарқ мекунад, мо розӣ мешавем, ки Инҷили Малакут ҳуди Исо эълон карда буд ва пайравони ӯ ба он имон доштанд. Мо инчунин розӣ мешавем, ки аксарияти масеҳиёни имрӯза инро намефаҳманд.

Қадимтарин нигоҳдории Навиштан ва Аҳди Пост-Нав

Китобхонаи К қисми Худое буд, ки " қадимтарин воизи християнии таърихӣ, ки зинда мондааст " гуфта шудааст (Мавъизаи Масеҳи қадимаи Холмс МВ. Падари апостолӣ: Матнҳои юнонӣ ва англисӣ Тарҷумаи дуюм, Китобҳои Бейкер, Гранд Рапидс, 2004, саҳ 102). Ин қадим масеҳӣ Мавъизаи Болоикӯҳӣ дорои ин гуфтаҳо дар бораи он :

5: 5 Ва шумо, эй бародарон, медонед, ки дар олами ҷисми мо ночиз ва муваққатӣ ҳаст, аммо ваъдаи Масеҳ бузург ва аҷиб аст: дар Малакути омадаистода ва ҳаёти ҷовидонӣ истироҳат кунед.

Ин изҳороти боло нишон медиҳанд, ки подшоҳӣ ҳоло не, балки омада, ҷовидон хоҳад буд. Гузашта аз ин, дар ин мавъизаи қадим гуфта мешавад:

БА ҲАЛОТИ 7Н 6: 9 Ва агар онҳое ки одиле ҳастанд, ки ба василаи аъмоли одилонаи худ фарзандони худро наҷот дода натавонанд, пас мо бояд ба Малакути Худо ворид шавем, агар таъмидро пок ва палид нигоҳ надорем? Ё кист, ки ҷонибдори мо бошад, агар мо аъмоли муқаддасона ва одилона ёбем? ^{9:} ⁶Пас, якдигарро дӯст дорем, то ки ҳамаи мо ба Малакути Худо ворид шавем. ^{11:} ⁷Аз ин рӯ, агар мо медонем, ки дар назари Худо чӣ дуруст аст, мо ба Малакути Ӯ дохил мешавем ва ваъдаҳои мегирем, ки « гӯши онҳо надидаанд ва чашм дидаанд ва дили инсон тасаввур накардааст. "

^{12:} ¹Пас, интизорем ҳар соат соат ба Малакути Худо дар муҳаббат ва адолат, зеро мо рӯзи омадани Худоро намедонем. ^{12:} ⁶ мегӯяд, ки Малакути Падари ман хоҳад омад.

Ин гуфтаҳои боло нишон медиҳанд, ки муҳаббат ба тарзи дурусти зиндагии мо зарур аст, то ҳол мо ба Конго Худо набаромадаем ва он пас аз зуҳури Худо - яъне пас аз бозгашти Исо ба амал меояд. Ин ман Малакути Падари р т ӯ Малакути аст, танҳо Исо нест.

Ин *intere* аст Неши , ки қадимтарин вазъ аз афташ масеҳӣ , ки Худо рухсат дод наҷот таълим ҳамон Kingdom Худо, ки аз нав Аҳди таълим медиҳад ва дар *идома* калисои Худо ҳоло таълим медиҳад, (мумкин аст, ки он метавонад аз воқеии Church аз G муовини директори , вале дониши маҳдуди ман юнонӣ қобилияти ман ба як мебастанд, маҳдуд декларатсия) .

Роҳбарони калисои асри ду ва Инҷили Малакӯт

Он бояд дар аввали 2 зикр ^{юми} асри, ки Papias , шунавандаи аз Юҳанно ва дӯсти Polycarp ва баррасӣ мешавад, муқаддас аз ҷониби католикҳои рӯмӣ , таълим меод, дар ҳазорсола Малакӯт. Евсевий навиштааст, ки Папиас таълим додааст:

... пас аз эҳёи мурдагон баъд аз ҳазор сол мешавад, вақте ки салтанати шахсии Масеҳ дар рӯи замин барқарор мешавад . (Қиссаҳои Папиас, VI. Инчунин нигаред ба Евсевий, Таърихи Калисо, Китоби 3, XXXIX, 12)

Папиас таълим дода буд, ки ин вақти фаровон хоҳад буд:

Ба ҳамин тарз, ӯ гуфт, ки донаи гандум даҳ нафар хоҳад овард ҳазор дона гандум, ва ҳар гӯше даҳ ҳазор дона хоҳад буд ва ҳар дона даҳ дона орди тоза, тоза ва хуб ва себ, тухмӣ ва алаф ба ҳам монандӣ хоҳанд дошт; ва тамоми ҳайвонот, ки танҳо бо ҳосилҳои замин ғизо мегиранд, осоиштагӣ ва ҳамоҳангӣ хоҳанд дошт ва ба инсоният комилан итлоат мекунад. " [Шаҳодат ба ин чизҳо дар шакли хаттӣ навишта шудааст, ки Папиас, як марди қадимӣ, дар шунидани Юҳанно ва дӯсти Поликарп, дар чоруми китобҳои худ навишта буд; зеро ки панҷ китобро ӯ навиштааст ...] (Қиссаҳои Папиас, IV)

Дар номаи баъди Аҳди Ҷадид ба Қўринтиён гуфта мешавад:

^{42: 1-3} Расулон Инҷилро барои мо аз ҷониби Исои Масеҳ қабул карданд; Исои Масеҳ аз ҷониби Худо фиристода шуда буд. Пас, Масеҳ аз ҷониби Худо ва ҳаввориён аз Масеҳ ҳастанд. Ҳарду бо иродаи Худо аз рӯи тартиби муқарраршуда ҳал шуданд. Ва ба онҳо дастур дода, ба эҳёи Худованди мо

Исои Масеҳ комилан боварӣ бахшиданд ва бо каломи Худо бо эътимоди Рӯҳулқудс имон оварданд, ва онҳо башорат доданд, ки Малакути Худо биёяд.

Поликарп Смирна як пешвои масеҳии аввал буд, ки шогирди Юҳанно буд, охирин ҳаввориёни аввалия буд . Поликарп в. Солҳои 120-135 –и мо таълим додаанд :

«Хушо мискинон ва бадкорон барои адолат, зеро ки Малакути Худо аз онҳо онҳост . (Поликарп. Мактуб ба филиппиён, Боби II. *Аз падари* Ант-Нене , *Ҷилди 1* бо таҳрири Александр Робертс ва Чеймс Дон алдсон. Нашри Амрико, 1885)

Пас, бидонед, ки « Худо моро таҳқир намекунад », мо бояд сазовори амри Худо ва ҷалоли Ӯ бошем ... зеро хуб аст, ки онҳо аз ҳавасҳои ҷаҳонӣ раҳо карда шаванд, зеро « ҳар шаҳват ба муқобили рӯҳ; " Ва " на зинокорон, на фосиқон, на суиистифода бо мардум Малакути Худоро мерос нахоҳанд гирифт " ва на онҳое, ки қорҳои ноустувор ва бебаҳоро мекунад . (ҳамоно ҷо , Боби V)

Биёед он гоҳ Ӯ дар тарсу хизмат мекунад, ва бо тамоми эҳтиром, чунон ки Ӯ ба мо чунон амр фармудааст Худаш кардааст, ва чунон ки ҳаввориён, ки Инҷил ба мо башорат, ва анбиё, ки пешакӣ эълон омадани Худованд . (ҳамоно ҷо, Боби VI)

Мисли дигарон дар Аҳди Ҷадид, Поликарп таълим меод, ки одилон, на фармондеҳони ношунаво , бояд Қурғон Худоро мерос бигиранд.

Дар ин маврид ҳамчунин гуфта шудааст, ки Поликарп таълим додааст:

Ва рӯзи шанбе чунон гуфт: "Эй фарзандони маҳбуби Худо, насиҳати маро бишнавед. Вақте ки устуфон ҳозир буданд, ман ба шумо маслиҳат додам, ва боз ҳамаро даъват менамоям, ки дар роҳи Худованд бо зебоӣ ва боэътимод роҳ равед ... *Бедор бошед* ва боз *омода бошед*, *бигзор дилҳои шумо вазнин нашавад*, амри нав Дар бораи муҳаббат ба якдигар, пайдоиши вай ногаҳон ҳамчун зӯҳри барқ, довариҳои азими оташ, ҳаёти ҷовидонӣ, Малакути абадии Ӯ зоҳир мешавад. Ва он чиро, ки шумо аз Худо таълим гирифтаед,

медонед, вақте ки Навиштаҳои илҳомбахшро меомӯzed, дар дилҳои худ Рӯҳи Муқаддасро канда кунед, то ки аҳкоми шумо бефоида боқӣ монад. " (Ҳаёти Поликарп, боби 24. Ҷ.Б. Lightfoot, Падари апостолӣ, ҷилди 3.2, 1889, саҳ. 488-506)

Мелито аз Сардис, ки роҳбари калисои Худо буд, с. 170 милодӣ, таълим дода шудааст:

Зеро ки қонуни Инҷил, ки аз замонҳои нав буд, ҳам аз Сион ва Ерусалим омадааст; Ва амре ки бо файз дода шудааст, ва навъи маҳсулоти тайёр, ва барра дар Писар, ва ғусфандон дар одам ва одам дар Худо ...

Аммо Инҷил шарҳи қонун ва он гардид

ичро, дар ҳоле ки калисо анбори ҳақиқат гардид ...

Ӯ ҳамонест, ки моро аз ғуломӣ ба озодӣ, аз зулмот ба нур, аз марг ба ҳаёт, аз зулмот то салтанати абадӣ халос кард. (Мелито. Хона дар иди Фисҳ. Оятҳои 7,40,68. Тарҷума аз Kerux: Маҷаллаи Илоҳияти Онлайн. [Http: //www.kerux .com / sanadx / KeruxV4N1A1.asp](http://www.kerux.com/sanadx/KeruxV4N1A1.asp))

Ҳамин тариқ, аз Малакути Худо с р маълум мешавад чизе абадӣ, ва на танҳо масеҳӣ ҷорӣ ва ё калисои католикӣ ва дохил қонуни Худо.

Боз як нимаи дуҷуми асри дуввум одамонро даъват мекунад, ки ба подшоҳӣ муроҷиат кунанд:

Пас, ҳеҷ кас набояд аз он дур шавад, ё ба ақиб афтад, балки бо омодагӣ ба Инҷили Малакути Худо наздик шавад. (Роман Клемент. Эътирофҳо, Китоби X, Боби XLV. Иқтибосҳо аз Падари Ант-Нене, Ҷилди 8. Аз ҷониби Александр Робертс ва Ҷеймс До нальдсон таҳия шудаанд. Нашри Амрико, 1886)

Ғайр аз ин, дар ҳоле ки маълум буд, ки онро ягон калисои ҳақиқӣ навишта накардааст, дар нимаи дуввуми асри дуввуми навиштаҷоти " *Чӯпони Ҳермос* " тарҷумаи Робертс ва Доналдсон ибораи " Малакути Худо " -ро 14 маротиба истифода мебарад.

Масеҳиёни ҳақиқӣ ва ҳатто онҳое, ки танҳо Масеҳро эътироф мекунанд, дар бораи конгресси Худо дар асри дуввум медонистанд.

Ҳатто муқаддасаи православию католикий ва шарқии Иренаус фаҳмид, ки пас аз эҳёшавӣ, масеҳиён ба КМайкросоди Худо ворид мешаванд. Аҳамият диҳед, ки вай чӣ навиштааст, в. 180 милод :

Зеро чунин аст имондорон, зеро ки дар онҳо ҳамеша Рӯҳулқудс аст, ки онро Ў бо об таъмид медиҳад, ва онро қабулқунанда нигоҳ медорад, агар вай дар ростӣ ва муқаддасӣ ва адолат ва пуртоқатӣ тоб оварад. Ин рӯҳ барои имондорон эҳё шудааст, ҷисм рӯҳро эҳё мекунад ва бо якҷоягии он бо қудрати Рӯҳулқудс эҳё шуда, ба Малакути Худо дохил мешавад . (Иренаус, Сент, усқуфи Лион. Тарҷумаи Воиз Апостолӣ, Боби 42. Уэлс, Сомерсет, Октябри 1879 СО, 1920).

Теофилуси Антиохия чунин таълим меод:

Ман дар бораи некии Ў ёд мекунам; Агар ман Ўро Касинг истироҳат меномам, вале ман аз ҷалоли Ўро ёдрас мекунам ... Зеро агар Ў аз ибтидо бефаноиро ба вучуд оварда бошад, вайро Худо офарид Ўро на абадӣ, на ҷовид офарид, балки, тавре ки дар боло гуфтем, қодир аст ҳарду; То ки, агар ба чизҳои ҷовидонӣ пайравӣ кунад, ба амри Худо итоат кунад, пас мукофоти Ўро аз Ў ба даст хоҳад овард ва Худо хоҳад шуд . (Теофил, Ба Автолик, 1: 3, 2:27)

Муқаддаси католикий, Хипполитус дар аввали асри сеюм навишта буд:

Ва шумо Малакути Осмонро қабул хоҳед кард, ва шумо, ки дар ин ҷаҳон зиндагӣ кардаед, подшоҳи осмониро медонистед. Ва шумо шарикӣ Худо ва ҳамирсонӣ Масеҳ хоҳед шуд, ки дигар ҳеҷ гоҳ ба ҳавасҳо ва ҳавасҳо ғулом нахоҳад шуд ва дигар ҳеҷ гоҳ аз беморӣ маҳрум намешавад. Зеро ки шумо шудан ба Худо : ки барои ҳар гуна уқубатҳо ба шумо РОТ дар ҳоле, ки одам ҳастӣ, аз ин ба шумо дод, зеро ки аз қолаби миранда аст, балки он чи дар он пайваста бо Худо хостем, ин аз Худо ваъда додааст, ба арзонӣ бар ту, чунки ту худо шуданд ва абадӣ гаштанд . (Ипполитус. Рад кардани ҳама героисҳо , китоби X, боби 30)

Мақсад барои одамон дар Салтанати Худо меояд.

Мушкilot дар асрҳои дуюм ва сеюм

Сарфи назар аз қабули паҳнғашта он, ман н асри дуҷуми, як зидди қонуни осӣ раҳбари номи Marcion бархост . Марсион бар зидди қонуни Худо таълим меод, дар рӯзи шанбе ва Каломии аслии К. Ҳарчанд ўро Поликарп ва дигарон сарзаниш мекарданд, ў чанд вақт бо калисои Рум тамос дошт ва ба назар чунин менамуд, ки дар он ҷо таъсир дорад .

Дар асрҳои дуҷум ва сеҷум дар Искандария (Миср) аллегористон ба вуҷуд омада буданд. Man Y allegorists таълимоти малакути муқобилият кард. Ба гузориш дар бораи баъзе аз ин легористҳо диққат диҳед:

Дионисий аз оилаи сарватманд ва сарватманди бутпарастӣ дар Искандария ба дунё омадааст ва дар фалсафаи онҳо таълим гирифтааст. Ў мактабҳои бутпарастро тарк кард, то шогирди Ориген шавад, ки ба ў муяссар шуд, ки мактаби катетикии Искандарияро сарварӣ кунад ...

Клемент, Ориген ва мактаби гностикӣ таълимоти оркестри муқаддасро бо тафсирҳои ҳаёӣ ва аллегориявии худ фасод мекарданд ... онҳо барои худ номи « аллегористҳо » гирифтанд . " Непос ошкоро аллегористонро муттаҳид кард ва итминон дод, ки дар рӯи замин ҳукмронии Масеҳ хоҳад буд ...

Дионисий бо пайравони Непос баҳс кард ва аз ҳисоби ў ... " чунин ҳолате, ки ҳоло дар Малакути Худо вуҷуд дорад. " Ин аввалин ёдраскунии Малакути Худо дар ҳолати ҳозираи калисоҳо мебошад ..."

Непос хатогиҳои онҳоро сарзаниш карда, нишон медиҳад, ки Малакути Осмон аллегорист нест, балки Малакути ҳақиқии омадани Худованди мо дар эҳё ба ҳаёти ҷовидонӣ аст ...

Ҳамин тавр, идеяи салтанат дар ҳолати ҳозираи чизҳо пайдо шуд ва дар мактаби гностикии аллегористҳо дар Миср, солҳои 200 то 250, дар асри як пеш аз он ки роҳбарони тахаллус ба ҳисоб мерафтанд, ба вуҷуд омада буданд. ...

Клемент тасаввуроти Малакути Худоро ҳамчун як ҳолати дониши воқеии рӯҳӣ дар бораи Худо тасаввур кард. Ориген онро ҳамчун маъноии рӯҳонӣ, ки дар мактаби равшани

Навиштаҳо гузошта шудааст, муайян кард . (Уорд, Ҳенри Дана. Инҷили Малакут: Салтанат на аз ин ҷаҳон; на дар ин ҷаҳон; балки ба мамлакати осмонӣ омадан, аз нав зинда шудан ва аз нав барқарор кардани ҳама чиз. Интишори Claxton, Ремсен ва Ҳаффелфингер, 1870 , саҳ. 124-125)

Ҳамин тариқ, дар ҳоле ки устуқҳои невос Инчилро дар Кротегияи Худо таълим меод, аллегорҳо мекӯшиданд, ки бо фаҳмиши бардурӯғ, камтар саводнок шаванд. Бишоп Apollinaris аз Хирапӯлис низ кӯшиш ба ҷанг хатогиҳо аз allegorists дар бораи як вақт. Онҳое ки дар Калисои Худо ҳақиқатан дар тӯли таърих буданд ҳақиқати Малакути ҳақиқии Худоро дастгирӣ мекарданд.

Ҳерберт В. Армстронг Инҷили Малакутро таълим додааст Плюс

Дар 20 ^{уми} асри, ки дер Герберт W. Армстронг навишта буд:

Барои он ки онҳо Инҷили Масеҳро *рад карданд* . . . , ҷаҳон маҷбур буд, ки чизи дигаре дар ҷои худ нест кунад. Онҳо бояд пули *қалбакиро* ихтироъ мекарданд ! Ҳамин тариқ, мо шунидем, ки Малакути Худо танҳо як бетартибиҳои зебо - рӯҳияи хубе дар дилҳои инсонӣ буда, онро ба чизи ғайримӯқаррарӣ ва ғайривоқеӣ кам мекунад! Дигарон бардурӯғ таҳриф карданд, ки “ЧИСТ” ин салтанат аст. . . Дониёл – пайғамбар, ки 600 сол пеш аз Масеҳ зиндагӣ кардааст, донист, ки подшоҳии Худо подшоҳии воқеӣ аст - ҳукумате, ки бар он ҳукмронӣ мекунад

ХАЛҚИ асил дар рӯи замин ...

Ин ҷо . . . Ин фаҳмиши Худо дар бораи он аст, ки подшоҳи Худо чӣ маъно дорад: "Ва дар айёми ин подшоҳон ... " - ин ҷо суҳан дар бораи даҳ ангушт, қисми оҳан ва қисми гили шикастагӣ меравад. Ин бо пайвастанӣ пешгӯиҳо бо Дониёл 7 ва Ваҳй 13 ва 17, ба истилоҳҳои нави ИМО, ки ҳоло ташаккул ёфтааст, ишора мекунад ... пеши чашмони ту! Дар Ваҳй 17:12 аниқ гуфта шудааст, ки он иттифоқи даҳ подшоҳон ё подшоҳони подшоҳӣ хоҳад буд, ки (Ваҳй 17: 8) ЭМРИПОРИ РОМАНИ РҶЗРО эҳё хоҳад кард. . .

Вақте ки Масеҳ меояд, вай ҳамчун Подшоҳи подшоҳон меояд, ки тамоми рӯи заминро ҳукмронӣ мекунад (Ваҳй 19: 11-

16); ва подшоҳии ӯ - Подшоҳи Худо - Дониёл Дониёл, ҳамаи ин салтанатҳои ҷаҳонро забт кардан аст. Ваҳй 11:15 Амрико аз он ки дар ин суҳанон: « Дар салтанатҳои ин ҷаҳон *гарданд* мамлакатҳои МО Худованд, ва Масеҳи ӯ гардидааст, ва ӯ то абад салтанат хоҳем ронд » ! Ин подшоҳии Худо аст. Ин поёни ҳукуматҳои ҳозира аст - бале, ҳатто Иёлоти Муттаҳида ва миллатҳои Бритониё. Он гоҳ онҳо салтанатҳо хоҳанд шуд - ҲУКУМАТҲО - Исои Масеҳ ва баъд подшоҳи тамоми ҷаҳон. Ин маънои онро дорад, ки подшоҳи Худо ҳукумати воқеӣ аст. Ҳамон тавре ки империяи Халде подшоҳӣ гашт, ҳатто империяи Рум ҳам подшоҳи Салтанат буд - ҳамин тавр Подшоҳи Худо ин ҳукумат аст. Ин аст, ки бар дӯши Ҳукуматҳои Миллатҳои ҷаҳон. Исои Масеҳ таваллуд шуд, то подшоҳ - Ҳоким бошад! ...

Худи ҳамон Исои Масеҳ, ки зиёда аз 1900 сол пеш дар болои кӯҳҳо ва водиҳои Замини Муқаддас ва кӯчаҳои Ерусалим қадам мезад, боз омада истодааст. Гуфт, ки боз биёяд. Пас аз он ки Ёро ба салиб меҳкӯб карданд, Худо ёро пас аз се рӯзу се шаб аз мурдагон эҳё кард (Матто 12:40; Аъмол 2:32; 1 Қўринтиён 15: 3-4). Вай ба арши Худо баромад. Идораи марказии ҳукумати олам (Аъмол 1: 9-11; Ибриён 1: 3; 8: 1; 10:12; Ваҳй 3:21).

ӯ “ ашроф ” -и масалест, ки ба тахт рафтааст

Худо - « мамлакати дур » - ҳамчун Подшоҳи подшоҳони ҳамаи халқҳо таъин карда мешавад ва сипас ба замин бармегардад (Луқо 19: 12-27).

Боз ҳам, ӯ дар осмон аст, то « замони барқарор кардани ҳама чиз » (Аъмол 3: 19-21). *Реститсия* барқароркуниро дар бар мегирад ё ҳолати аввала. Дар ин ҳолат, барқарор кардани ҳукумати Худо дар рӯи замин ва ба ин васила, барқарорсозии сулҳ дар ҷаҳон ва шароити утопикӣ.

Ҷанги ҷаҳони имрӯза ва авҷгирии ҷангу авҷҳои шадид дар бадбахтиҳои ҷаҳонӣ чунон авҷ хоҳад гирифт, ки агар Худо даҳолат накунад, ҳеҷ як гӯшти инсон зинда наместонад (Матто 24:22). Вақте ки давраи таъхир метавонад тамоми ҳаётро аз

ин сайёра раҳо кунад, Исои Масеҳ ба авчи худ мерасад Ин дафъа ӯ ҳамчун Худои илоҳӣ меояд. Вай бо тамоми қудрат ва ҷалоли Офаридгори ҳукмфармост. (Мат. 24:30; 25:31). Ӯ ҳамчун « Подшоҳи подшоҳон ва Худованди худовандон » омада истодааст (Ваҳй 19:16), то ки давлати олии ҳокимият барпо кунад ва ҳамаи халқҳоро « бо асои оҳанин » идора кунад. ” (Ваҳй 19:15; 12: 5) . . .

Масеҳ номатлуб?

Аммо оё инсоният бо шодӣ фарёд мезанад ва ўро бо ҳасад ва дилгармӣ қабул мекунад - ҳатто ба калисоҳои дини масеҳии анъанавӣ?

Онҳо намехоҳанд! Онҳо бовар хоҳанд кард, зеро хизматгорони бардурӯғи шайтон (2 Қўринтиён 11: 13-15) онҳоро фиреб доданд, ки ӯ Антихрист аст. Калисоҳо ва халқҳо аз омадани ӯ хашмгин мешаванд (Ваҳй 11:15 бо 11:18) ва қувваҳои мусаллаҳ дар асл мекӯшанд, ки бо вай барои нобуд кардани ӯ ҷанг кунанд (Ваҳй 17:14)!

Халқҳо дар ҷанги авҷгирифтаи Ҷанги Дуюми Ҷаҳон бо авҷ гирифта, дар майдони Ерусалим ҷанг хоҳанд кард (Зак. 14: 1-2) ва пас Масеҳ бармегардад. Бо қудрати фавқуллодда ӯ « бо халқҳо », ки бар зидди ӯ меҷанганд, хоҳад буд (ояти 3). Ӯ онҳоро комилан мағлуб хоҳад кард (Ваҳй 17:14)! " Пойҳои ӯ дар он рӯз ба кӯҳи Зайтун хоҳад расид ", масофаи хеле дур ба шарқи Ерусалим (Зак. 14: 4). (Армстронг Ҳ.В. Асрори асрҳо, 1984)

Библия меғўяд, ки Исо бармегардад ва ӯ ғалаба хоҳад кард, вале бисёриҳо бар зидди Ӯ ҷанг хоҳанд кард (Ваҳй 19:19). Мард гуна даъвои иродаи (дар асоси НИИ дарки пешгӯиҳои Китоби Муқаддас, балки қисман аз сабаби анбиёи козиб ва mystics), ки бозгашт ба Исо аст ниҳои зиддимасеҳ !

Ман инчунин аз Ҳерберт Армстронг :

Дини ҳақиқӣ - ҳақиқати Худо ба муҳаббати Худо, ки Рӯҳи Муқаддас додааст, қодир аст ... ШОҲИДОНИ БЕПУЛ донишани Худо ва Исои Масеҳ - ҲАҚИҚАТ - ва донишани муҳаббати илоҳии Худо! ...

Таълимоти Калисои ҳақиқии Худо маҳз ҳамон чизест, ки Китоби Муқаддасро « бо ҳар калима » зиндагӣ мекунад ...

Мардон аз роҳи " гирифтани " ба роҳи " додани " - роҳи муҳаббати Худо рӯ хоҳанд овард.

Ҳоло тамаддуни нав заминро фаро хоҳад гирифт! (ҳамон)

Сивилиятсияи нав ин Малакути Худост. Эълон кардани он ки тамаддуни нав бояд ба муҳаббат асос ёбад, қисми асосии Инҷили ҳақиқии Малакути аст, ки Исо ва шогирдонаш таълим медиҳанд. Т кулоҳ чизе, ки мо дар аст, *идома* калисои Худо мавъиза .

Ҳерберт Армстронг дарк кард, ки Исо ба ҷомеаи инсонӣ таълим дода истодааст, ҳатто он вақте ки он фикр мекунад, ки итоат кардан меҳӯҳад, " роҳи " ҳаёт, роҳи муҳаббатро рад кардааст. Қариб ҳеҷ кас ба назар мерасад дуруст фаҳмида signi Fi cance он чӣ ки Исо таълим буд.

Наҷот тавассути Исо қисми Инҷил аст

Акнун баъзе касоне, ки дар ин ҳол, шояд дар ҳайрат дар бораи Исо хонда ' марг ва наҷоии он дар наҷот. Бале, ин қисми Инҷил аст, ки ҳарду Аҳди Ҷадид ва Ҳерберт В. Армстронг навиштаанд.

TheNew Testament нишон Инҷил дохил р наҷот ёфтан ба василаи Исои :

¹⁶Зеро ки аз Инҷили Масеҳ шарм намекунам, зеро ки ин қуввати Худост барои наҷоти ҳар як имондор: ҳам, аввалан, яҳудӣ ва ҳам юнонӣ! (Румиён 1:16).

⁴ Дар ин миён онҳое ки пароканда шуда буданд, ба ҳар ҷое мерафтанд

калима. ⁵ Филиппус ба шаҳри Сомария омада, ба онҳо Масеҳро мавъиза кард; ... ¹² Аммо вақте ки имон Филиппус ба вай он чи дар бораи Малакути Худо ва исми Исои Масеҳ мавъиза карда, мардон ва занон таъмид гирифтанд. ... ²⁵ Онҳо, пас аз он ки шаҳодат доданд ва каломи Худовандро мавъиза карданд, ба Ерусалим баргаштанд ва дар бисёре аз деҳаҳои сомариён башорат доданд. ²⁶ Акнун фариштаи Худованд гуфта буд, ба Филиппус ... ⁴⁰ Филипагус дар Ашдӯд пайдо шуд. Ва Ӯ

дар тамоми шаҳрҳо гашта, башорат медод, то даме ки ба Қайсария расид . (Аъмол 8: 4,5,12,25,26 , 40)

¹⁸ Ӯ ба онҳо дар бораи Исо ва эҳёшавӣ мавъиза мекард . (Аъмол 17:18)

³⁰Павлус ду соли тамом дар хонаи иҷорагии худ истиқомат кард, ва ҳар киро, ки назди ӯ меомад, пазируфт; ³¹ **Малакути Худоро мавъиза мекард ва бо тамоми далерӣ тариқати Исои Масеҳи Худовандро бемалол таълим медод .** (Аъмол 28: 30-31).

Аҳамият диҳед, ки дар мавъиза Исо ва Малакут дохил мешуданд. Афсӯс, ки фаҳмиши дурусти Инҷили Kingdom Худо рӯ ба гӯм гуногунро аз ин таълимоти калисоҳо ҷунун-румӣ .

Дарвоқеъ, барои кӯмак расонидан ба ин салтанат, Худо одамонро ҷунун дӯст дошт, ки Исоро барои мо қурбон кард (Юҳанно 3: 16-17) ва бо ғайзи худ моро наҷот дод (Эфсӯсиён 2: 8) . Ва ин қисми хушхабар аст (Аъмол 20:24).

Дар Инҷили Малакути аст, чӣ дар ҷаҳон Эътиёлот, аммо ...

Саъю кӯшиш кардан барои сулҳ (Матто 5: 9) ва қорҳои неқ мақсадҳои арзанда мебошанд (Ғалотиён 6:10). Шумо т , бисёре аз дунё роҳбарони, аз ҷумла динӣ , ки имон овардаанд, ки ба он ҳоҳад буд, ҳамкориҳои байналмиллалии инсон, ки наҳд меорад ва шукуфой ва, на Kingdom Худо. Ва дар ҳоле ки онҳо баъзе қомеъҳои муваққатӣ доранд, онҳо на танҳо муваффақ мешаванд, баъзе аз кӯшишҳои инсонии онҳо дар ниҳоят сайёраи Заминро ба ҳадде мерасонанд, ки агар Исо баргаштан ба Салтанати худ барнагардад. Одамоне, ки заминро бе Худо месозанд, ин башорати бардурӯғ ва дурӯғ аст (Забур 126: 1) .

Бисёриҳо дар ҷаҳон кӯшиш ба яқоя нақшаи байналмиллалии Бобил нимсола дин гузошта, дар як тартиботи нави ҷаҳонӣ дар 21-^{уми} асри. Ин чизе аст, ки Калисои *Мунтазири* Худо аз рӯзи таъсисёбӣ инқор мекунад ва нақша дорад минбаъд инқор кунад. Азбаски Шайтон Ҳавворо фиреб дод, то нусхаи Инҷили худро тақрибан 6000 сол пеш қабул кунад (Ҳастӣ 3), бисёр одамон боварӣ доранд, ки онҳо аз Худо ва ҷаҳон бехтартар медонанд.

Мувофиқи Китоби Муқаддас, он омезиши як раҳбари низомии дар Аврупо (ном мегирад Подшоҳи Шимолӣ, ки низ номида ҳайвони ваҳшӣ, ки дар Ваҳй 13: 1-10) дар якҷоягӣ бо роҳбари динӣ (номида набии козиб низ номида АЗ Антихристи ниҳой ва ҳайвони шохдори Ваҳй 13: 11-17) аз шаҳри ҳафт теппа (Ваҳй 17: 9,18), то тартиботи ҷаҳонии «бобилӣ» (Ваҳй 17 ва 18) -ро ба вучуд орад. Ҳарчанд инсоният бояд бозгашти Масеҳ ва ба роҳ мондани подшоҳии ӯ ин, бисёриҳо дар ҷаҳон таваҷҷӯҳ ба ин паём дар 21 пардохт накардааст ^{уми}асри - онҳо идома хоҳад дод, то ки имон тарҷумаҳои гуногуни Инҷили козиб Шайтон мебошанд. Вале ҷаҳон шаҳодат хоҳад дод.

Ба ёд оред, ки Исо таълим дода буд:

¹⁴ «Ва ин Инҷили Малакут дар тамоми олам мавъиза хоҳад шуд, то ки барои ҳамаи халқҳо шаҳодате шавад; ва он гоҳ интиҳо фаро хоҳад расид. (Матто 24:14).

Пайҳас кунед, ки Инҷили Малакут ба ҷаҳон барои шаҳодат хоҳад расид, - он гоҳ интиҳо фаро хоҳад расид.

Барои ин якчанд сабабҳо мавҷуданд.

Яке аз онҳо ин аст, ки Худо мехоҳад, ки ҷаҳон хушабари ҳақиқиро пеш аз саршавии мусибати Бузург бишнавад (ки дар Матто 24:21 оварда шудааст). Ҳамин тавр, паёми Инҷил шаҳодат ва огоҳӣ аст (Ҳизқиёл 3; Омӯс 3: 7). Он ба табдилёбии ғайрияҳудиён бештар пеш аз баргаштани Исо оварда мерасонад (Румиён 11:25) ва пеш аз бозгашти Исо ба ғайрияҳудиён (Румиён 9:27) кифоя аст.

Дигар ин аст, ки мазмуни паём хилофи ақидаҳои ҳайвони эҳёшуда, подшоҳи қудрати шимолӣ ва ҳамроҳ бо Паёмбари козиб, Антихристи ниҳой хоҳад буд. Онҳо аслан тавассути саъю кӯшишҳои инсонӣ сулҳро ваъда медиҳанд, аммо он ба оқибат (Матто 24:14) ва нестшавӣ оварда мерасонад (ба 1 Таслӯникиён 5: 3).

Аз сабаби аломот ва мӯъҷизот хобида бо онҳо (2 Таслӯникиён 2: 9), бештар дар ҷаҳон хоҳад ҳо Эй холис ба сухани дурӯғ бовар мекунанд (2 Таслӯникиён 2: 9-12) ба ҷои паём башорат аст. Аз сабаби категорияи номатлуби крәтияи ҳазорсолаи К-и Худо аз ҷониби католикҳои рӯмӣ, православии шарқӣ, лютеранҳо ва

дигарон, бисёриҳо бардурӯғ иддао мекунанд, ки паёми Инчили ҳазорсолаи К Кортияи Худо ин Инчили бардурӯғ бо Антихрист аст. .

Масеҳиёни содиқи Филадельфияи Ваҳй (Ваҳй 3: 7-13) Инчили ҳазорсолаи Малакутро эълон хоҳад кард ва инчунин ба тамоми дунё мегӯяд, ки баъзе пешвоёни ҷаҳонӣ (аз он ҷумла ҳайвони ваҳшӣ ва пайғамбари бардурӯғ) ба чӣ дучор хоҳанд шуд.

Онҳо ба ҷаҳониён расондани хабарро дастгирӣ мекунанд, ки ҳайвони ваҳшӣ, Подшоҳи қудрати шимолӣ ва ҳамроҳ бо пайғамбари бардурӯғ, зиддимасеҳи охирин, дар ниҳоят ИМА (ва инчунин баъзе аз иттифоқчиёни онҳо) ИМА ва Англия ва Подшоҳии Муттаҳидаи Бритониёро нобуд хоҳанд кард. , Канада, Австралия ва Зеландияи Нав (Дониёл 11:39) ва баъд аз чанд вақт онҳо як конфедератсияи арабӣ / исломиро несту нобуд мекунанд (Дониёл 11: 40-43), ҳамчун олоти девҳо амал мекунанд (Ваҳй 16: 13-14) ва дар ниҳоят бо Исои Масеҳ ҳангоми бозгашти ӯ ҷанг хоҳад кард (Ваҳй 16: 14; 19: 19-20). Филадельфиёни содиқ (Ваҳй 3: 7-13) эълон мекунанд, ки Салтанати Ҳазорсола ба қарибӣ меояд. Эҳтимол, ин ба таври васеъ паҳн мешуд ва дар иҷрошавии Матто 24:14 саҳм мегузорад. Мо дар Калисои *Доими*и Худо адабиёт (бо забонҳои гуногун) омода карда истодаем, ба вебсайтҳо илова мекунем ва қадамҳои дигареро барои тайёр кардани «кори кӯтоҳ» меорем (тах. Румиён 9:28), ки ин ба муайян кардани Худо дар Матто 24: 14 ба таври кофӣ ҳамчун шаҳодат барои анҷоми оянда дода шудааст.

Тӯ «башорати бардурӯғ 'раҳбарони ҷаҳон мавъиза (эҳтимол баъзе аз» нав »навъи раҳбари болои EUR оре ҳамроҳ бо осеб pontiff хоҳад даъво шакли католикӣ), на монанди - онҳо нест, меҳроҳанд ҷаҳонро ба ёд чӣ дар ҳақиқат ин корро мекунад (ва ҳатто дар аввал ба худ бовар намекунанд (китоби Ишаё 10: 5-7)). Онҳо ва / ё тарафдорони онҳо инчунин эҳтимолан бардурӯғ таълим медиҳанд, ки Филадельфияҳои содиқ таълимоти экстремистии (милленаризм) зиддимасеҳи дарпешистодаро ҷонибдорӣ мекунанд. Ҳар гуна маҳкумиятҳое, ки онҳо ва ё пайравони онҳо нисбати садоқатмандии Филадельфия ва Калисои *Идоми*и Худо боиси таъқибот мегарданд (Дониёл 11: 29-35; Ваҳй 12: 13-15). Ин ҳам ба охир мерасад - оғози мусибати Бузург (Матто 24:21; Дониёл 11:39; Матто 24: 14-15;

Дониёл 11:31) ва инчунин вақти муҳофизат барои Филадельфияи содиқ Масеҳиён (Ваҳй 3: 10; 12: 14-16).

Ҳайвони ваҳшӣ ва Паёмбари козиб саъй мекунанд, шӯришҳои иқтисодӣ, аломат, мӯъҷизаҳои дурӯғ, куштор ва фишорҳои дигарро (Ваҳй 13: 10-17; 16:14; Дониёл 7:25; 2 Таслӯникиён 2: 9-10) барои назорат бар онҳо биёранд. . Масеҳиён мепурсанд:

¹⁰ « То ба кай, эй Худованд, муқаддас ва ҳақиқӣ, то даме ки Ту хуни моро аз сокинони замин доварӣ ва интиқом надихӣ? " (Ваҳй 6:10)

Дар тӯли асрҳо, халқи Худо дар саволи худ мепурсиданд: « То ба кай Исо бармегардад? »

Дар ҳоле, ки мо рӯз ва соати онро наметонем, ки мо интизор Исо ба бозгашт (ва Салтанати Ҳазорсолаи Худо муқаррар) дар 21^{-уми} асри асоси бисёре аз оятҳо (масалан, Матто 24: 4-34; Забур 90: 4; Ҳушаъ 6: 2; Луқо 21: 7 -36 ; Ибриён 1: 1-2; 4: 4,11; 2 Петрус 3: 3-8; 1 Таслӯникиён 5: 4), ки баъзе қисмҳои имрӯзаи он иҷро шуда истодаанд .

Агар Исо тавр даҳлат нест, ки ин ҷаҳон в бемор тамоми умр ҳалок кардаанд:

²¹ «Зеро дар он замон чунон мусибати бузурге хоҳад шуд, ки аз ибтидои олам то ҳол нашудааст, ва бори дигар нахоҳад шуд. ²² «Ва агар он айём кӯтоҳ намешуд, ҳеҷ касе наҷот намеёфт; лекин аз барои баргузидагон он айём кӯтоҳ хоҳад шуд. (Матто 24: 21-22)

²⁹ Ва фавран, пас аз мусибати он айём, офтоб хира шавад ва моҳ рӯшноии худро надихад; «Ва ситорагон аз осмон фуру резанд, ва қувваҳои афлок мутазалзил шаванд; ³⁰ «Он гоҳ аломати Писари Одам дар осмон намудор хоҳад гардид; ва он гоҳ ҳамаи қабилаҳои рӯи замин навҳа кунанд ва Писари Одамро бинанд, ки бо қудрат ва ҷалоли азим бар абрҳо меояд; ³¹ Ва фариштагони Худо бо карнаи баландовоз хоҳад фиристод, ва баргузидагони ӯро аз чор ҷониб, аз як канори осмон то канори дигараш фароҳам хоҳад овард. (Матто 24: 29-31)

Каломи Худо ба К чизест, ки ҷаҳон ба он ниёз дорад.

Сафирон барои Салтанат

Нақши шумо дар Салтанат чӣ гуна аст?

Ҳоло, агар шумо масеҳии ҳақиқӣ бошед, шумо бояд сафир бошед. Аҳамият диҳед, ки Павлуси ҳавворӣ чӣ навишта буд:

²⁰Пас, мо элчиёни Масеҳ ҳастем, гӯё ки Худо ба воситаи мо хоҳишманд аст. Мо аз тарафи Масеҳ илтимос мекунем: бо Худо мусолиҳа намоед. (2 Қўринтиён 5:20)

¹⁴Пас, бо ростӣ камар бандед ва ҷавшани адолатро дар бар кунед; ¹⁵Ва пойафзоли омодагиро барои додани башорати озоиштагӣ ба пои худ бипӯшед, ¹⁶Дар айни ҳол, сипари имонро бигиред, ки бо он ҳамаи тирҳои оташини иблисро хомӯш карда метавонед. ¹⁷Ва ҳўди наҷотро бигиред, ва шамшери Рӯҳро, ки каломи Худост; ¹⁸Ҳамеша дар Рӯҳ бо ҳар дуо ва илтимос дуо гўед, ва ҳушёр бошед ва бо тамоми сабр ва илтимос барои ҳамаи муқаддасон - ¹⁹Ва барои ман суҳане ато шавад, то ки даҳони худро кушода, бо далерӣ суҳан ронам. Сирри Инҷил, ²⁰Ки барои он ман сафир дар занҷирҳо мебошам; Барои ҳамин ман бояд далерона суҳан ронам, чунон ки ман бояд инро гўям. (Эфсўсиён 6: 14-20)

Сафир чист? *Merriam-Webster* таърифи зерин дорад:

1 : намояндаи расмӣ; *алалхусус* : агенти дипломатии дараҷаи олий, ки дар назди ҳукумати хориҷӣ ё соҳибхитос аккредитатсия шудааст ё ҳамчун намояндаи доимии ҳукумати худ ё сарвари худ ё барои таъиноти махсуси дипломатӣ ва муваққатӣ таъин шудааст

2 а : намояндаи ваколатдор ё фиристанда

Агар шумо масеҳии ҳақиқӣ бошед, шумо намояндаи расмӣ барои Масеҳ ҳастед! Аҳамият диҳед, ки Петруси ҳавворӣ чӣ навишта буд:

⁹Лекин шумо насли баргузида, қаҳонати шоҳона, халқи муқаддас, қавми махсуси Ё ҳастед, то ки ҳамду санои Ёро, ки шуморо аз зулмот ба сўи нурҳои аҷоибии Худ даъват кардааст, эълон кунед, ¹⁰Онҳо, ки як вақте қавм набуданд, вале ҳоло

халқи Худо ҳастанд, ки ҳоло ба онҳо марҳамат накардаанд, вале ҳоло раҳмат кардаанд. (1 Петрус 2: 9-10)

Мо чун масеҳиён бояд халқи муқаддас бошем.

Ҳоло кадом миллат муқаддас аст?

Хуб, албатта ҳеҷ яке аз салтанатҳои ин ҷаҳон нест, - вале онҳо дар ниҳоят қисми К Майкросоди Масеҳ хоҳанд шуд (Ваҳй 11:15). Ин халқи Худо, Ў Kingdom аст, ки муқаддас.

Ҳамчун сафирон, мо одатан дар сиёсати мустақими миллатҳои ин ҷаҳон кор намекунем. Аммо мо ҳоло бояд тарзи ҳаёти Худоро пеш гирем (инчунин ба китоби ройғони сайти www.ccoq.org нигаред : Масеҳиён: сафирон барои Малакути Худо, дастурҳои библиявӣ оид ба зиндагӣ ҳамчун масеҳӣ). Бо ин кор, мо беҳтар фаҳмидем, ки роҳҳои Худо беҳтар аст, то ки дар Малакути Ў мо подшоҳон ва қўнион бошем ва бо Масеҳ дар рӯи замин ҳукмронӣ кунем :

⁵ Ўро, ки моро дўст дошт ва моро аз гуноҳҳоямон бо хуни Худ халос кард, ⁶ Ва моро подшоҳон ва қўниони Худо ва Падари Худ гардонд, то абад ҷалол ва салтанат бод! Омин. (Ваҳй 1: 5-6)

¹⁰ Ва моро подшоҳон ва қўниони Худои мо гардонданд; Ва мо бар замин салтанат хоҳем ронд. (Ваҳй 5:10)

Яке аз ҷанбаҳои ояндаи ин таълимдиҳии одаминзод аст, ки баъдтар дар роҳҳои Худо равона шаванд:

¹⁹ Зеро ки қавм дар Сион дар Ерусалим сокин хоҳанд шуд; ва шумо дигар гиря нахоҳед кард, зеро ки вай садои нидои шуморо ба шумо раҳм хоҳад кард; ва вақте ки инро мешунавад, ба шумо ҷавоб хоҳад дод. ²⁰ Агарчи Худованд ба шумо нони душворӣ ва оби мусибат ато кунад, аммо муаллимони шумо дигар ба кунҷе нахоҳанд монд, вале чашмони шумо муаллимони шуморо хоҳанд дид. ²¹ Гӯшҳои шумо як калимаро дар паси шумо мешунаванд, ки " ин роҳ аст, бо он биравед " ҳар вақте, ки шумо ба дасти рост ҳаракат кунед, ё ҳар гоҳе ки ба чап баргардед, (Ишаъё 30: 19-21)

W hile аст, ки пешгӯии зеро ки Малакути Ҳазорсолаи, ки дар ин синну сол масеҳиён лозим аст, ки ба таълим омода карда мешавад:

¹²... дар ин вақт шумо бояд муаллим бошед (Ибриён 5:12)

¹⁵Худованд Худои худро дар дилҳои худ тақдис кунед ва ҳамеша тайёр бошед, ки ба ҳар касе ки аз шумо умеди бо шумо мулоим ва тарсу пурсишро дорад, ҷавоб диҳед (1 Петрус 3:15, Юҳанно).

Библия нишон медиҳад, ки бисёре аз масеҳиёни содиқ, пеш аз саршавии мусибати бузург, бисёриҳоро таълим медиҳанд:

³³Ва онҳое ки ақл мекунанд, бисёриҳоро таълим медиҳанд (Дониёл 11:33)

Ҳамин тавр, омӯхтан ва афзун намудани файз ва дониш (2 Петрус 3: 18), мо бояд як кор кунем. Қисме аз нақши шумо дар Krika Китобхонаи Худо ин омӯхтан аст. Ва барои амин бештар, Philadelphian (Ваҳй 3: 7-13) , масеҳиён , ин ҳам мегиранд дастгирии муҳими Инҷил шаҳодат пеш аз оғози салтанати ҳазорсола (cf. Матто 24:14).

Пас аз барпо шудани Малакути Худо , халқи Худо барои барқарор кардани сайёраи вайроншуда истифода хоҳад шуд:

¹²Касоне, ки аз миёни шумо ҳастанд, ҷои зисти пешинаро месозанд.

Шумо таҳкурсии наслҳои дарозумрро барпо хоҳед кард ва шуморо таъмиргари вайроншавӣ ва барқарорсозандаи кӯчаҳо ба сукунат хоҳанд бурд . (Ишаъё 58:12).

Ҳамин тариқ, халқи Худо , ки дар ин аср тарзи зиндагии Худо зиндагӣ кардааст, зиндагии мардумро дар ин давраи барқароршавӣ дар шаҳрҳо (ва дигар ҷойҳо) осонтар мекунад. Ҷаҳон дар ҳақиқат ҷои беҳтар хоҳад буд. Мо бояд ҳозир элчиёни Масеҳ бошем, пас мо метавонем дар Малакути Ӯ хизмат кунем.

Паёми ҳақиқии Инҷил дигаргункунанда аст

Исо гуфт: « Агар шумо дар каломӣ Ман бимонед, ҳақиқатан шогирдони Ман хоҳед буд, 32 Ва ростиро хоҳед шинохт, ва ростӣ шуморо озод хоҳад кард » (Юҳанно 8: 31-32). Донишмандони ҳақиқат дар

бораи Инчили Малакути Худо моро аз умеди бардурӯи ин ҷаҳон озод мекунад. Мо далерона нақшаи хуберо дастгирӣ карда метавонем - нақшаи Худо! Шайтон тамоми ҷаҳонро фиреб кард (Ваҳй 12: 9) ва Салтанати Худо ин роҳи ҳалли ҳақиқист. Мо бояд ростиро тарафдорӣ ва тарғиб кунем (Юҳанно 18:37).

Паёми Инчил танҳо дар бораи наҷоти шахсӣ нест. Хушхабарии Малакути Худо бояд дар ин аср дигаргун шавад:

²Худро ба ин дунё ҷамшақл насозед, балки ба воситаи таҷдиди ақлатон шакли тозае ба худ бигиред, то дарк кунед, ки иродаи нек, писандида ва комили Худо чист. (Румиён 12: 2)

Масеҳиёни ҳақиқӣ дигаргун шудаанд, ки ба Худо ва ба дигарон хизмат кунанд:

²²Эй ғуломон, ба оғоёне ки ба ҳасби ҷисм доред, дар ҳар бобат итоат намоед, на бо хизматгузориҳои зоҳирӣ, ҳамаҷун одампарастон, балки аз самими қалб; ²³Ҳар он ки мекунед, аз ҷону дил ба ҷо оваред, мисли он ки барои Худованд бошад, на барои одамон, ²⁴зеро медонед, ки аз Худованд меросро хоҳед гирифт; зеро ки шумо ба Исои Масеҳ хизмат мекунед. (Қўлассиён 3: 22-24)

²⁸Пас мо малакутеро, ки ба ларза намеафтад, қабул намуда, файзро маҳфуз хоҳем дошт ва бо он Худоро ба таври писандида бо таъзиму тақрим ва тарс ибодат хоҳем кард, (Ибриён 12:28).

Масеҳиёни ҳақиқӣ аз ин ҷаҳон фарқ мекунанд. Мо меъёрҳои Худоро барои ҷаҳони хуб ва нодуруст қабул мекунем. Одамони одил бо имон зиндагӣ мекунанд (Ибриён 10:38), зеро имон дар ин дунё зиндагӣ кардан лозим аст. Масеҳиён аз ҷаҳони худ он қадар фарқ доштанд, ки тарзи ҳаёти онҳо дар Аҳди Ҷадид ҳамаҷун “роҳ” номида шудааст (Аъмол 9: 2; 19: 9; 24: 14,22). Дар ҷаҳон худхоҳона зиндагӣ мекунад, реша канам Шайтон, ки дар он ҷӣ бар номида шудааст, « бо роҳи Қобил » (Яҳудо 11).

Инчили Малакути Худо паёми адолат, шодмонӣ ва осоиштагӣ аст (Румиён 14:17). Каломии пешгӯӣ хуб фаҳмида шудааст (1 Қўринтиён 14: 3; 1 Таслўникиён 4:18), алахусус вақте ки мо шикасти ҷаҳонро

тамошо мекунем (ояти Луқо 21: 8-36). Тарзи ҳақиқи масеҳӣ ба фаровонии рӯҳонӣ ва баракатҳои ҷисмонӣ меорад (Марқӯс 10: 29-30). Ин як қисми он аст, ки чаро онҳое ки дар он зиндагӣ мекунанд, дарк мекунанд, ки ҷаҳон ба Салтанати Худо ниёз дорад. Масеҳиён сафирони Малакути Худо ҳастанд.

Масеҳиён умеди худро на ба рӯҳони, балки ба рӯҳан умед мебаранд, гарчанде ки мо дар ҷаҳони ҷисмонӣ зиндагӣ мекунем (Рӯмиён 8: 5-8). Мо «умеди Инҷил» дорем (Қўлассиён 1:23). Ин чизест, ки масеҳиёни аввал онро дарк мекарданд, ки бисёре аз одамоне, ки имрӯз Исоро эътироф мекунанд, дар ҳақиқат намефаҳманд.

6. Калисоҳои юнонӣ-румӣ таълим медиҳанд, ки Салтанат муҳим аст, аммо ...

Калисоҳои юнонӣ-румӣ боварӣ доранд, ки онҳо паҳлӯҳои Малакути Худоро меомӯзонанд, аммо дарк кардани он, ки ин чӣ гуна аст, мушкилот доранд. Масалан, *энциклопедияи католикӣ* дар бораи ин Салтанат чунин таълим медиҳад:

Масеҳ ... Дар ҳама марҳилаҳои таълимдиҳии пайдоиши ин Малакут, ҷанбаҳои муҳталифи он, маъноӣ дақиқи он, роҳи ба даст овардани он нақши муҳтавои Ёро ташкил медиҳад, ба тавре ки нутқи ӯ «Инҷил» номида шудааст Малакут ... онҳо сар ба Калисои чун сӯхан «Малакути Худо» ; cf. Кол., I, 13; I Тасл., II, 12; Апок., I, 6, 9; v, 10 ва ғайра ... ин Калисоро ҳамчун як муассисаи илоҳӣ маънидод мекунанд ... (Поп Х Салтанати Худо. *Энциклопедияи Католикӣ*, Ҷилди VIII. 1910).

Гарчанде ки дар боло ишора ба “Кол. I, 13; I Тасл., II, 12; Апок., I, 6, 9; ояти, 10, «Ва агар шумо ба онҳо, то назар, ба шумо хоҳад ёфт, ки яке аз онон, ки оёти нест, чизе бигӯем дар бораи **Калисои** будан Малакути Худо. Онҳо таълим медиҳанд, ки имондорон қисми Малакути Худо хоҳанд буд ё ин ки салтанати Исост. Библия огоҳ мекунанд, ки бисёриҳо Инҷилро тағир медиҳанд ё ба дини дурӯғ

табдил меёбанд (Ғалотиён 1: 3-9). Мутаассифона, одамони гуногун ин корро карданд.

Исо таълим дода буд: «Ман роҳ, ростӣ ва ҳаёт ҳастам; Касе наметавонад назди Падар ояд, магар ин ки ба воситаи Ман» (Юҳанно 14: 6). Петрус таълим дода буд: «Дар ҳеҷ каси дигар наҷот нест, зеро дар осмон осмон ҳеҷ каси дигаре нест, ки ба воситаи он мо наҷот ёбем» (Аъмол 4:12). Петрус ба яҳудиён гуфт, ки ҳама бояд имон дошта бошанд, то тавба кунанд ва Исоро барои наҷот ёфтан қабул кунанд (Аъмол 2:38).

Баръакси ин, Попи Франсис таълим додааст, ки атеистҳо бе Исо метавонанд тавассути аъмоли нек наҷот ёбанд! Вай инчунин таълим медиҳад, ки яҳудиён бе Исоро қабул карда метавонанд! Ғайр аз ин, ӯ ва баъзе юнониҳо низ ба назар мерасанд, ки нусхаи библиявии 'Марям' калиди башорат ва калиди ваҳдати экуменикӣ ва динӣ мебошад. Мутаассифона, онҳо ва дигарон аҳамияти Исо ва Инҷили ҳақиқии Малакути Худоро намефаҳманд. Бисёриҳо Инҷилҳои бардурӯғро тарғиб мекунанд.

Бисёриҳо мехоҳанд бо чашм роҳ раванд ва ба ин ҷаҳон имон дошта бошанд. Аҳди Ҷадид таълим медиҳад, ки масеҳиён бояд ба боло назар кунанд:

²фикр кунед Танзими дар бораи он чи дар боло, на дар бораи он чи бар замин аст. (Қўлассиён 3: 2)

³Зеро ки бо имон рафтор мекунем, на бо дидор, -(2 Қўринтиён 5: 7)

Бо вучуди ин, Попи Пийс XI асосан ба худ ёд медод, ки дар назди калисои худ роҳ рафтан лозим аст:

... Калисои католикӣ ... ин Малакути Масеҳ дар рӯи замин аст. (*QuasPrimas* энциклопедияи Pius).

Дар *Catholi cBible 101* даъвоҳои сомона: «Малакути Худо дар рӯи замин ба василаи Исои Масеҳ, ки дар соли 33 милодӣ таъсис дода шуд, ки дар шакли калисои худ, аз тарафи Петрус расонд .. калисои католикӣ. «Шумо т Салтанати Ҳазорсолаи Худо дар ин ҷо нест ва на аз он аст, ки Калисои Рим, аммо он дар рӯи замин аст. Гарчанде Калисои ҳақиқии Худо "калидҳои Малакут" дорад (Матто 16: 19),

аммо онҳое ки калисо мегӯянд, Малакут « калиди донишро гирифтааст » (Луқо 11:52).

Калисои Рум зидди Малакути ҳазорсолаи Худо дар ояндаи наздик саҳт таълим медиҳад, ки он танҳо "таълимоти Антихрист" дар *Катехизми* расмии *Калисои Католикӣ* номбар шудааст :

676 Дурӯғи Антихрист аллакай дар тамоми ҷаҳон шакл мегирад, вақте ки даъво дар таърих дарк карда мешавад, ки умеди мессииён, ки онро танҳо аз рӯи таърихи эсхатологӣ амалӣ кардан мумкин аст. Калисо шаклҳои ҳатто тағирёфтаи ин тақаллуби ин салтанатро бо номи миллениаризм рад кард ... (Катехизми Калисои Католикӣ. Имприматур Потест + Љозеф Кардинал Ратзингер. Дублайдей, NY 1995, саҳ. 194)

Мутаассифона, онҳое, ки бо ин розӣ ҳастанд, дар ниҳоят дар бобати мавъизаи Инҷили Малакути Худо мушкилиҳои зиёд хоҳанд дошт. Баъзеҳо мегиранд

қадамҳои даҳшатовар бар зидди онҳое, ки онро эълон мекунанд (Дониёл 7:25; 11: 30-36). Аммо, ба фикри шумо, оё ҳама онҳое ки Исоро Исои Масеҳ эътироф мекунанд, дар Малакут нестанд? Не, онҳо нахоҳанд буд. Аҳамият диҳед, ки Исо чӣ гуфт:

²¹ « На ҳар касе ки ба Ман:" Худовандо! Худовандо! "Мегӯяд, ба Малакути Осмон дохил хоҳад шуд, балки он касе ки иродаи Падари Маро, ки дар осмон аст, ба ҷо меоварад. ²²Дар он рӯз бисёриҳо ба ман хоҳанд гуфт: "Худовандо! Худовандо! Оё ба исми Ту нубувват накардем? Оё ба исми Ту девҳоро нарондем ва мӯъҷизоти зиёде ба исми Ту накардаем?" ²³ «Он гоҳ дар ҷавоби онҳо хоҳам гуфт:" Ман ҳаргиз шуморо намешинохтам; Аз Ман дур шавед, эй бадкорон! » (Матто 7: 21-23)

Павлуси расул қайд намуд: « сирри шарорат "с р» аллакай дар кор » (: 7 2 Таслўникиён 2 дар замони худ). Ин беқонунӣ инчунин бо он чизе ки Библия дар замони охир огоҳ мекунад, ном дорад : " Асрори Бобили Бўзург " (Ваҳй 17: 3-5).

Дар « сирри шарорат » аст, вобаста ба professing масеҳиёне, ки имон овардаанд, ки ба онҳо лозим нест, ки ба нигоҳ доштани ҳуқуқи даҳ

фармони Худо, ва ғайра ва / ё бисёр истисноҳо қабулшаванда ба он ва / ё шаклҳои мақбул репансе ба шикастан нест, Худо вучуд дорад шариат, то ҳангоме ки онҳо фикр мекунанд, ки уми еу як шакли қонуни Худо, ки онҳо як намуди масеҳият, ки Исо, ё расулони худро ҳамчун қонунӣ эътироф риоят накунад.

Юнони Рум ба фарисиён монанданд, ки аҳкоми Худоро вайрон карданд, аммо гуфтанд, ки анъанаҳои онҳо инро писандида буданд - Исо ин равияро рад кард (Матто 15: 3-9)! Ишаъё инчунин огоҳ кард, ки одамоне, ки худро Худо меноманд, бар зидди қонуни Ӯ саркашӣ мекунанд (Ишаъё 30: 9). Ин исёни ғайриқонунӣ чизе мебошад, ки, мутаассифона, инро то имрӯз мебинем.

Боз як "сирри" пайдо мешавад, ки дар Калисои Рим ба назар мерасад, ки *militaristic* рӯзномаи *ecumenical* ва *interfaith* он ба сулҳ ва як нусхаи ғайридавлатӣ Китоби Муқаддас аз Малакути Худо дар рӯи замин гардад. Навиштаҷот огоҳ мекунанд, ки ягонагии фаръии омадаистода, ки онро меомӯзад, дар тӯли якчанд сол муваффақ хоҳад шуд (қайд: *Библияи Нави Ерусалим*, тарҷумаи католикӣ бо нишон дода шудааст):

⁴Онҳо ба пеши аждаҳо сачда карданд, зеро ки ба ҳайвони ваҳшӣ қудрат дода буд; ва дар пеши ҳайвони ваҳшӣ сачда карданд ва гуфтанд: «Кӣ бо ҳайвони ваҳшӣ? Кӣ бар зидди он мубориза бурда метавонад?»⁵Ва ба ҳайвони ваҳшӣ иҷозат дода шуд, ки таъриф ва куфр гӯяд ва дар давоми чилу ду моҳ амал кунад;⁶Ва бар зидди Худо исми Ӯ, хаймаи осмонии худро ва ҳамаи сокинони он ҷо куфр мегуфт.⁷Иҷозат дода шуд, ки бо муқаддасон ҷанг кунед, ва онҳоро забт кунед ва бар ҳар нажод, қавм, забон ва миллат қудрат дода шавад;⁸Ва ҳамаи одамони ин ҷаҳон парастии хоҳанд кард, яъне ҳар касе ки аз ибтидои ҷаҳон дар дафтари қурбонии ҳаёти Барра навишта нашудааст,⁹Ҳар кӣ мешунавад, бишнавад:¹⁰Онҳое ки асиранд; онҳо бо шамшер кушта мешаванд; Барои ҳамин муқаддасон бояд субот ва имон дошта бошанд. (Ваҳй 13: 4-10, NJB)

Китоби Муқаддас зидди ваҳдати Бобил огоҳ мекунанд:

¹ Ба яке аз он ҳафт фаришта, ки ҳафт коса доштанд, назди ман омада, гуфт: "Ин ҷо биё, ва ман ба ту нишон медиҳам, ки ҷазои фоҳишаи бузургеро, ки дар канори баҳр шинонда шудааст, нишон хоҳам дод ²бо тамоми подшоҳони замин. онҳо фоҳиша шуданд, ва ³ӯ тамоми мардуми ҷаҳонро аз шароби зинокории худ маст кардааст ». ⁴Вай маро дар рӯҳ ба биёбон бурд; ва дар он ҷо занеро дидам, ки ҳайвони арғувонӣ дошт, ки ҳафт калла ва даҳ шох дорад ва дар ҳама навиштаҳо кӯфр навишта шудааст. ⁵Он зан либоси қирмизӣ ва арғувонӣ дошт ва бо тилло ва ҷавоҳирот ва марворид зинат ёфта буд ва дар он косаи тиллоӣ бо лойи ифлоси фоҳишахонаи худ пур буд; ⁶**Дар пешониаш ном ва номи маҳфӣ навишта шуда буд: «Бобили Бузург, модари ҳама фоҳишаҳо ва ҳамаи корҳои бади рӯи замин ».** ⁷Ман дидам, ки вай маст буд, бо хуни муқаддасон ва хуни шоҳидони Исо маст буд; ва вақте ки ман ёро дидам, ба ман комилан тасаввур карда шуд. (Ваҳй 17: 1-6, NJB)

⁹'Ин ба дурандешӣ ниёз дорад. Дар ҳафт калла ҳафт кӯҳҳо , ки дар он зан нишаста аст. . . ¹⁸«Ва он зане ки ту дидӣ, **шаҳри бузург аст**, ки бар тамоми ҳокимони рӯи замин қудрат дорад». (Ваҳй 17: 9,18, NJB)

¹БАЪД аз ин ман фариштаи дигаре дидам, ки аз осмон нузӯл мекунад ва қудрати бузурге ба вай дода шудааст; ва замин аз ҷалоли ӯ мунаввар шуд. ²Дар болои овози худ ӯ фаръёд зад: «Бобил фӯрӯ ғалтид, **Бобили Бузург** фӯрӯ ғалтид ва макони девҳо шуд ва барои ҳар як рӯҳи палид ва ифлос, нафратангез паноҳ ёфт. ³Ҳамаи халқҳо аз шароби фоҳишагии ёро нӯшиданд; ҳар подшоҳ дар рӯи замин бо вай зино кард ва ҳар тоҷир аз зино худ бой шуд ». ⁴Ба овози дигаре аз осмон баромад, Ман инро шунидам, ки мегӯяд: “**Эй ҷавми ман, аз вай дур шавед, то шумо ба ҷиноятҳои вай шарик нашавед ва ба балоҳое монанд шавед, ки онҳо ҳамаро азоб медиҳанд** . ⁵Гуноҳҳои вай то ба осмон расидааст, ва Худо ҷиноятҳои ёро ба ёд овардааст: бо вай мисли дигарон муносибат кунед. ⁶ ⁶Ба вай бояд аз маблағи талабкардааш ду баробар зиёдтар дода шавад. Вай бояд як ҷоми дучандон

қавии омехтаи худро дошта бошад.⁷ Ҳар як помпия ва оргиҳои вай бояд ба шиканча ё азоб кашида шавад. Ман ҳамчун малика бар тахт нишастаам, фикр мекунад вай; Ман бевазан нестам ва ҳеҷ гоҳ марги худро намедонам.⁸ Зеро, дар як рӯз, балоҳо ба сари ӯ меоянд: беморӣ, мотам ва гӯруснагӣ. Вай ба ҳок месӯзад. Худованд Худо, ки вайро маҳкум кард, тавоност.⁹ «Ва подшоҳони замин бо вай фоҳиша шуда, бо вай носозӣ хоҳанд кард; Онҳо дудро ғангоми сӯзондани вай мебинанд (Ваҳй 18: 1-9, NJB)

Дар Закарё, Библия аз Бобили омадаистода огоҳ мекунад ва нишон медиҳад, ки ягонагии дурустро *пас аз* бозгашти Исо ба даст нахоҳад овард:

¹⁰ Нигоҳ кунед! Нигоҳ кардан! Аз замини шимол гӯрезед, - мегӯяд Худованд, зеро ки Ман шуморо ба чор шамоли осмон пароканда кардаам - мегӯяд Худованд.¹¹ Нигоҳ кунед! Роҳатонро халос кунед, **Сион, ки ҳоло бо духтари Бобил зиндагӣ мекунад!**

¹² Зеро ки Худованд Сабо инро мегӯяд, зеро ки ҷалол дода шудааст

ман, дар бораи миллатҳое, ки шуморо ғорат карданд; «Ҳар кӣ ба шумо даст расонад, ба себи чашми ман ламс мекунад.¹³ Инак, дасти Худо бар онҳо хоҳам афканд ва онҳоеро, ки бандагони худро гирифтанд, дӯзд хоҳанд кард». Он гоҳ хоҳед донист, ки Худованд Сабо ба ман фиристодааст!¹⁴ Суруд хонед, духтари Сион, зеро ки ҳоло ман дар миёни шумо зиндагӣ мекунам, - мегӯяд Худованд!¹⁵ Ва дар он рӯз халқҳои зиёде ба Худо мубаддал хоҳанд шуд. Онҳо қавми Ё хоҳанд буд ва дар миёни шумо хоҳанд зист. Он гоҳ хоҳед донист, ки Худованд Сабо ба ман фиристодааст!¹⁶

¹⁶ Ва Яҳудо, ҳиссаи худро дар замини муқаддас хоҳад гирифт, ва боз Ерусалимро интиҳоб хоҳад кард. (Закарё 2: 10-16, NJB; қайд дар нусхаҳои KJV / NKJV; оятҳо ҳамчун Закарё 2: 6-12 номбар шудаанд)

Ҷунбишҳои экологӣ ва динӣ, ки Созмони Милали Муттаҳид, Ватикан, бисёр протестантҳо ва православҳои Шарқӣ пешбарӣ мекунанд,

Китоби Муқаддасро возеҳ маҳкум мекунад ва набояд рӯҳбаланд карда шавад. Исо дар бораи ин бимдодашудагон чӣ талабгори паи Ё касе "фиреб бисёр" (: 4-5 Матто 24). Қисми зиёди экуменизм бо «аспсавори сафед» -и Ваҳй 6: 1-2 алоқаманданд (ки Ё Исо нест) ва фоҳишаи Ваҳй 17.

Мисли Закарё, Павлуси ҳавворӣ низ таълим дода буд, ки ягонагии ҳақиқии имон *пас аз* бозгашти Исо рӯй нахоҳад дод :

¹³ То даме ки ҳамаи мо ба ягонагӣ дар имон ва дониш дар бораи Писари Худо бирасем ва марди комилро ба камол расонем, ки худро бо пурраи Масеҳ комил гардонад. (Эфсӯсиён 4:13, NJB)

Онҳое, ки ба ин ягонагӣ пеш аз бозгашти Исо боварӣ доранд, иштибоҳ мекунанд. Дар асл, вақте ки Исо бармегардад, вай бояд ягонагии халқҳоро, ки бар зидди ӯ мебароянд, вайрон кунанд:

^{11: 15} Сипас фариштаи ҳафтум карнай вазида худ ва садоҳо метавонад шунида фарёд дар осмон, даъват, «Салтанати ҷаҳон табдил ёфтааст салтанати Худованди мо ва Масеҳи Ё гардидааст, ва Ё то абад салтанат хоҳем ронд». ¹⁶ Бисту чор пир, ки дар ҳузури Худо бар тахт нишастанд, ба замин сачда карданд ва пешонашон ба замин меҳнӯб карданд, ¹⁷ Ва бо чунин суханон гуфтанд: «Туро шукр мегӯем, ки Худованди Қодири Мутлақ, ки Ёст, ва ... бо назардошти қудрати бузурги шумо ва оғози салтанати шумо. ¹⁸ Халқҳо шӯро ғавғо карданд ва ҳоло вақти он расидааст, ки ҷазои шумо ва мурдагон доварӣ карда шавад ва хизматгорони бандагони анбиё, барои муқаддасон ва касоне, ки аз номи шумо метарсанд, ҳам хурд ва ҳам бузург, подош дода шаванд. . Вақти он расидааст, ки нобудкунандагони заминро нобуд созем '. (Ваҳй 11: 15-18, NJB)

^{19:} ⁶ Ва ман шунидам, ки чӣ тавр овози издиҳоми бузург ба мисли садои уқёнус ва ё садои азими раъду барқ шунидам, ки дар ҷавоб гуфт: "Ҳалелуё! Ҳукмронии Худованд Худои Қодири Мутлақ оғоз ёфт; . . . ¹⁹ Ва ҳайвони ваҳширо дидам, ки бо тамоми подшоҳони замин ва лашкари онҳо ҷамъ омада буданд, то ки савор ва лашкари вай ҷанг кунанд. ²⁰ Аммо

хайвон ва набии козиб, ки аз номи хайвони ваҳшӣ мӯъҷизот карда буданд, ба ҳабс гирифта шуданд ва касоне ки тамғаи хайвони ваҳширо доғдор карданд ва онҳое ки ба пайкари ӯ сачда карданд, фиреб карданд. Ин ду нафарро ба кӯли оташини сулфур партофтанд.²¹ Ва ҳамаи боқимонон бо шамшери Савр, ки аз даҳонаш мебаромад, кушта шуданд; ва ҳамаи мурғон аз ҷасадҳои худ сер шуданд. . .^{20: 4} Сипас ман тахтонро дидам, ки дар он ҷо нишастанд ва ба онҳо қудрат дода шуд, ки доварӣ кунанд. Ман ҷонҳои ҳамаеро дидам, ки барои шаҳодат додан дар бораи Исо ва мавъизаи каломи Худо овехта шуда буданд ва касоне, ки парастии хайвон ё хайкали ӯро рад карданд ва дар пешонӣ ва дастҳо нишонашонро қабул накарданд; Онҳо зинда шуданд ва бо Масеҳ ҳазор сол ҳукмронӣ карданд. (Ваҳй 19: 6,19-21; 20: 4, NJB)

Аҳамият диҳед, ки Исо маҷбур мешавад лашкари дунёро, ки бар зидди ӯ муттаҳид мешаванд, нест кунад. Он гоҳ ӯ ва муқаддасон подшоҳӣ хоҳанд кард. Он вақт ягонагии дурусти имон комил хоҳад буд. Мутаассифона, бисёриҳо ходимони бардурӯғро мешунаванд, ки дар назари онҳо хубанд, аммо на он тавре ки Павлуси ҳавворӣ огоҳ карда буд (2 Қўринтиён 11: 14-15). Агар бештар дар бораи Китоби Муқаддас ва Инҷили Малакути Худо фаҳмида мешуд, камтар ба муқобили Исо меҷангиданд.

7. Чаро Малакути Худо?

Ҳарчанд одамон ба фикр мекунам, мо он қадар интеллектuali, маҳдудиятҳо ба фаҳмиши мо нест, вале Худо » фаҳмиши беохир дорад » (Забур 147: 5).

Аз ин рӯ, барои ислоҳ кардани ин сайёра даҳлати Худо лозим аст.

Дар ҳоле ки бисёре аз имон овардаанд, *дар* Худо, аксарияти одамон намехоҳанд барои зиндагӣ ҳастанд, ӯ дар ҳақиқат равона. Ба нуктаҳои зерин аҳамият диҳед:

«Эй одам, ба ту неки нишон дод, ва Худованд аз ту чӣ талаб мекунад? Аммо одилона, меҳрубониро дӯст доштан ва бо Худои худ фӯрӯтанона рафтор кардан (Мико 6: 8)

Барои роҳ фурутанона бо Худо чизе инсониятро кардааст, дар ҳақиқат бо омодагӣ ба кор шудааст не. Аз замони Одаму Ҳавво (Ҳастӣ 3: 1-6), одамон сарфи назар аз аҳкоми Ё, бештар аз худ ба Худо ва авлавиятҳои худ таъя мекарданд (Хуруҷ 20: 3-17).

Китоби Масалҳо таълим медиҳад:

⁵Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал кунед ва ба хиради худ таъя накунад; ⁶Дар ҳамаи тариқҳои худ Ёро эътироф кунед, ва Ё роҳҳои шуморо ҳидоят хоҳад кард. ⁷Дар пеши худ оқил набошед; аз Худованд битарсед ва аз шарорат канорагирӣ кунед. (Масалҳо 3: 5-7)

Аммо, бештари мардум бо тамоми дил ба Худо боварӣ надоранд ё интизор шудани роҳнамоии Ёро интизор намешаванд. Бисёриҳо мегӯянд, ки он чизро, ки Худо мехоҳад, иҷро мекунанд, аммо ин корро накунад. Одамиятро Шайтон фиреб додааст (Ваҳй 12: 9) ва ба ҳавасҳои ҷаҳонӣ ва «мағрурии ҳаёт» афтод (1 Юҳанно 2:16).

Аз ин рӯ, бисёриҳо анъанаҳои мазҳабии худ ва ҳукуматҳои дунявиро таъия кардаанд, зеро онҳо фикр мекунанд, ки онҳо беҳтар медонанд. Аммо, онҳо чунин намекунад (сф. Ирмие 10:23) ва бешубҳа тавба намекунад.

Ин аст, ки инсоният ба Малакути Худо ниёз дорад (Матто 24: 21-22).

Биёваред

Яке аз мағруфтارين гуфтаҳои Исо ин танқидҳое буд, ки ӯ дар *Мавъизаи худ дар кӯҳи Зайтун* дод.

Ба баъзе суҳанони Ё диққат диҳед:

³«Хушо мискинони рӯҳ, зеро ки Малакути Осмон аз они онҳост. ⁴«Хушо мотамзадагон, зеро ки онҳо тасаллӣ хоҳанд ёфт. ⁵«Хушо ҳалимон, зеро ки онҳо вориси замин хоҳанд шуд ⁶«Хушо гуруснагон ва ташнагони адолат, зеро ки онҳо сер хоҳанд пгуд. ⁷«Хушо раҳимон, зеро ки онҳо раҳм хоҳанд ёфт. ⁸Хушо покдилон, зеро ки онҳо Худоро хоҳанд дид. ⁹«Хушо сулҳҷӯён, зеро ки онҳо фарзандони Худо хонда хоҳанд шуд. ¹⁰«Хушо таъқибшудагон дар роҳи адолат, зеро ки Малакути Осмон аз они онҳост. (Матто 5: 3-10)

Ман т дар Малакути аст Худо (cf. Марқӯс 4: 30-31) , ки аксари вақт дар Шоҳигарии ишора аз осмон аз ҷониби Матто (cf. Матто 13:31) , ки дар он чунин ваъдаҳо баракат иҷро хоҳанд шуд. Ин дар аст, Малакути Худо, ки ваъда карда мешавад оядаи Эй Р ҳалимон, ба вориси замин ва пок ба Худоро дида. Л пеш оок ба хушхабари баракатҳои дар Малакути Худо!

Роҳҳо Худо А нав Ҳуқуқ

Ҳақиқат дар он аст, ки Худо муҳаббат аст (1 Юҳанно 4: 8,16) ва Худо худхоҳ нест. Қонунҳои Худо муҳаббат ба Худоро ва ба одамон нишон медиҳанд (Марқӯс 12: 29-31; Яъқуб 2: 8-11). Роҳҳои ин ҷаҳон худбинонаанд ва дар марг ба охир мерасанд (Румиён 8: 6).

Аҳамият диҳед, ки дар Китоби Муқаддас масеҳиёни ҳақиқӣ гуфтаҳои зеринро риоя мекунанд:

¹W however имон дорад, ки Исо Масеҳ аст аз Худо таваллуд ёфтааст, ва ҳар кӣ дӯст медорад, ки Ў begot низ ба ӯ аст, ки аз Ў ба дунё дӯст дорад. ²Аз ин мо медонем, ки дӯст фарзандони Худоро, вақте ки мо Худоро дӯст дорем ва аҳкоми Ӯро риоят кунем. ³Зеро муҳаббат ба Худо ҳамин аст, ки мо аҳкоми Ӯро риоят кунем; Ва аҳкоми Ӯ

вазнин нестанд. (1 Юҳанно 5: 1-3)

Тамоми « аҳкоми Худо адолат » мебошанд (Забур 118: 172). Роҳҳои ӯ пок мебошанд (1 Тус 1:15). Мутаассифона, бисёриҳо шаклҳои гуногуни « шароратро » қабул карданд ва намефаҳманд, ки Исо на барои вайрон кардани қонун ва пайғамбарон омадааст, балки барои иҷрои онҳо омадааст (Матто 5:17), бо маънои фаҳмондадихӣ ва васеъ кардани доираи онҳо, фикр (масалан Матто 5: 21-28). Исо таълим дода буд, ки " ҳар кӣ ба амал оварад ва таълим диҳад, вай дар Малакути Осмон бузург хонда хоҳад шуд " (Матто 5:19) (мафҳумҳои "Малакути Худо" ва "Малакути Осмон" иваз карда мешаванд).

Библия таълим медиҳад, ки имон бе аъмол мурда аст (Яъқуб 2:17). Бисёриҳо мегӯянд, ки аз паи Исо мераванд, аммо ба таълимоти вай бовар намеkunанд (Матто 7: 21-23) ва ба он чӣ ки лозим аст, ба Ӯ тақлид нахоҳанд кард (қўринтиён 11: 1). " Гуноҳ қонунӣ гуноҳ аст " (1 Юҳанно 3: 4) ва ҳама гуноҳ карданд (Румиён 3:23). Аммо, Китоби

Муқаддас нишон медиҳад, ки раҳмдилӣ бар доварӣ ғалаба хоҳад кард (Яъқуб 2:13), зеро дар ҳақиқат Худо барои ҳама нақшаҳо дорад (ниг. Луқо 3: 6).

Ба ғайр аз роҳҳои Худо, қарорҳои инсонӣ кор нахоҳанд кард. Дар салтанати Ҳазорсола Исо бо «асои оҳанин» ҳукмронӣ хоҳад кард (Ваҳй 19:15) ва некӯӣ ҳукмрон хоҳад шуд, зеро мардум бо роҳи Худо зиндагӣ хоҳанд кард. **ҲАМАИ мушкилиҳои ҷаҳонӣ вучуд доранд, зеро ҷамъиятҳои ин ҷаҳон ба Худо ва қонунҳои Ӯ итоат намекунад.** Таърих нишон медиҳад, ки инсоният наметавонад мушкилоти ҷомеаро ҳаллу фасл кунад:

«Зеро ки фикрронии мамонт мамонт аст, аммо фикрҳои рӯҳонӣ ҳаёт ва сулҳ аст.⁷ Чунки фикрҳои ҷисмонӣ душманӣ ба Худост; зеро ки ин ба шариати Худо итоат намекунад ва наметавонад итоат кунад.⁸ Пас, онҳое ки ба ҳасби ҷисм зиндагӣ мекунанд, ба Худо писанд афтода наметавонанд. (Румиён 8: 6-8)

Масеҳиён бояд диққати худро ба рӯҳонӣ равона кунанд ва ба Рӯҳи Худо дар ин синну сол дода шудааст (Румиён 8: 9), сарфи назар аз заифҳои шахсии мо:

²⁶Зеро, эй бародарон, бингаред, ки шумо, вақте ки даъват шудед, чӣ будед: бисъёре ба ҳасби ҷисм ҳаким нестед, бисъёре тавоно нестед, бисъёре наҷиб нестед; ²⁷Аммо Худо ҷоҳилони ҷаҳонро баргузид, то ки ҳакимонро шарманда кунад, ва нотаъвонони ҷаҳонро баргузид, то ки тавонгаронро шарманда кунад; ²⁸ва он чи пойгоҳи ҷаҳон ва он чиро, ки дар залолат Худо интиҳоб кардааст, ва он чиро, ки нестанд, ба оварад, то чизе аз он чи ҳаст, ²⁹, ки ҳеҷ ҷисме дар леши дар назди Ӯ. ³⁰Ва аз Ӯ шумо дар Исои Масеҳ ҳастед, ки барои мо ҳикмате аз ҷониби Худо ва адолат ва қудсият ва кафорат шудааст, ³¹Чунон ки навишта шудааст: "Ҳар кӣ фахр мекунад, бигзор бо Худованд фахр кунад". " (1 Қўринтиён 1: 26-31)

Масеҳиён бояд дар нақшаи Худо ҷалол ёбанд! Ҳоло мо бо имон роҳ меравем (2 Қўринтиён 5: 7), ки дар боло (Қўлассиён 3: 2) ба имон менигарем (Ибриён 11: 6). Барои итоат кардани аҳкоми Худо мо баракат хоҳем ёфт (Ваҳй 22:14).

Чаро Инчили Малакути Худо аст?

Протестант майл ба фикр мекунанд, ки як бор ба онҳо Исоро ҳамчун Наҷотдиҳанда қабул кардаанд, ки онҳо хостанд ба Малакути Худо. Католикҳо боварӣ доранд, ки шахсони таъмидёфтаи онҳо, ба монанди кӯдакӣ, ба калисоҳои худ ҳамчун ба Малакут ворид шуданд. Католикҳо ва Православиҳои Шарқӣ одатан фикр мекунанд, ки тавассути расму оинҳо ва ғайраҳо онҳо Малакути Худоро меҷӯянд. Вақте ки масеҳиён таъмид мегиранд, юнони-румӣ-протестантӣ одатан ба ҷаҳон барои ҳалли мушкилоти башарият мууроҷиат мекунанд. Онҳо одатан ба тамаркуз ба замин равона шудаанд (ояти Румиён 8: 6-8).

Аввал Малакути Худоро ҷустан (Матто 6:33), ҳадафи зиндагии онҳост барои масеҳиён. Мақсад на ба ҷаҳон, ки ба ҳалли онҳо нигарист, балки ба Худо ва роҳҳои Ё. Хабарии хуши Малакути Худо ҳаёти моро дигаргун мекунад.

Библия мегӯяд, ки масеҳиён бо Исо ҳукмронӣ хоҳанд кард, аммо оё шумо дарк мекунед, ки масеҳиёни ҳақиқӣ бар шаҳрҳо ҳукмронӣ хоҳанд кард? Исо таълим дода буд:

¹² « Шахсе аз ашроф ба кишвари дурдаст мерафт, то ки салтанате ба даст оварда, баргардад; ¹³ «Ва даҳ нафар ғуломоиашро даъват намуда, ба онҳо даҳ мино дод ва ба онҳо гуфт:" То вақти омаданам ба ин кор машғул шавед ". ¹⁴ «Аммо аҳли шаҳраш ба вай адоват доштанд ва аз ақиби вай элчӣ фиристоданд, то бигӯяд:" Он шахс моро бар мо подшоҳӣ нахоҳад кард ".

¹⁵ « Ва ҳангоме ки баргашт, вайро гирифта, бурд

Сипас, ӯ ба хизматгороне, ки ба вай пул дода буданд, амр дод, ки ба наздаш даъват карда шаванд, то бидонад, ки ҳар кас чӣ қадар фоида ба даст овард. ¹⁶ «Якумин омада, гуфт;" Эй оғо! Як минои ту даҳ мино фоида овард ". ¹⁷ Вай ба вай гуфт: „Офарин, хизматгори нек; зеро ки дар андак вақт мӯътамад будӣ, ва бар даҳ шаҳр ҳоким шав ». ¹⁸ Ва Дуюмин омада, гуфт: "Эй оғо! Як минои ту панҷ мино фоида ба даст овард". ¹⁹ «Ба ӯ низ гуфт:" Ту ҳам бар панҷ шаҳр ҳоким шав ". (Луқо 19: 12-19)

Аз каме чизе, ки ҳоло дорӣ, бовафо бош. Масеҳиён имконият доранд бар шахрҳои ҳақиқӣ, дар салтанати ҳақиқӣ ҳукмронӣ кунанд. Исо ҳамчунин гуфтааст: "Музди ман бо ман аст, то ки ҳар касро мувофиқи аъмолаш подош диҳам" (Ваҳй 22:12). Худо барои нақшаҳо (Айюб 14:15) ва ҷойгоҳе дорад (Юҳанно 14: 2) барои онҳое, ки дар ҳақиқат ба Ёро қабул мекунанд (Юҳанно 6:44; Ваҳй 17:14). Салтанати Худо барои воқеӣ аст ва шумо метавонед қисми он бошед!

Дар оғози соли 2016, дар маҷаллаи *Science* мақолае бо номи "Қудрати издиҳом" ба нашр расид, ки нишон медиҳад, ки зеҳни сунъӣ ва краудсорсинг метавонад "мушкилоти баде"-ро, ки дар назди инсоният қарор дорад, ҳал кунад. Аммо, мақола намефаҳмад, ки бадӣ чист, чӣ гуна онро бояд ҳал кард.

Ҳамкорӣ, ба ғайр аз зерин роҳҳои ҳақиқии Худо аст, чунон ки ҳалокшуда хилоф дар 21^{-уми} асри он пас аз Тӯфони Бузург буд, ки инсоният ҳамкорӣ ба сохтани бурҷи ноком Бобил (Ҳастӣ 11: 1-9).

Мушкилот дар ҷаҳон, ба монанди Шарқи Наздик (бо вучуди дастовардҳои муваққатӣ, масалан Дониёл 9: 27а; 1 Таслўникиён 5: 3), одамон ҳал карда намешаванд - мо ба осоиштагии Малакути Худо ниёз дорем (Румиён 14: 17).

Мушкилоти терроризми байналмилалӣ, сарфи назар аз дастовардҳои пешбинишуда, ҳал намешаванд (тах. Ҳизқиёл 21:12), ки дар Созмони Милали Муттаҳид гумроҳ карда шудааст (ояти Ваҳй 12: 9), мо ба хурсандӣ ва тасаллии Малакути Худо ниёз дорем.

Мушкилоти муҳити атроф бо ҳамкориҳои байналмилалӣ ҳалли ҳудро наёбад, зеро халқҳои ҷаҳон ба нобуд кардани замин кўмак хоҳанд кард (Ваҳй 11:18), аммо онҳо аз ҷониби Малакути Худо ҳал карда мешаванд.

Масъалаҳои бадахлоқии ҷинсӣ, исқоти ҳамл ва фўрўши узвҳои бадани одам на аз ҷониби ИМА (ба китоби Ваҳй 18:13), балки аз ҷониби Малакути Худо ҳал карда мешаванд.

Қарзи азиме, ки ИМА, Бритониё ва бисёр дигар кишварҳо доранд, тавассути брокерони байналмилалӣ ҳал нахоҳанд шуд, аммо дар ниҳоят (пас аз нобудшавии Ҳабаққуқ 2: 6-8) аз ҷониби Малакути Худо ҳал карда мешаванд.

Ҷаҳолат ва маърифатиро Созмони Милали Муттаҳид ҳал нахоҳад кард - мо ба Малакути Худо ниёз дорем. Ҷангҳои мазҳабиро ҳар як ҷунбиши фаръии байни динҳо, ки ба наҷот розӣ ҳастанд, ба ғайр аз Исои ҳақиқии Библия, комилан ҳал нахоҳанд кард. Гуноҳ проблема дар ҷаҳон аст ва барои ин мо ба қурбонии Исо ва бозгашти ӯ дар Малакути Худо ниёз дорем. Илмҳои тиббии муосир ба саломатии инсон ҷавобҳои пурра надоранд - мо ба Малакути Худо ниёз дорем.

Масъалаи гуруснагӣ аз ҷониби организмҳои аз ҷиҳати генетикӣ тағйирёфта, ки дар натиҷаи нокомии эҳтимолии зироат қисматҳои ҷаҳонро ба гуруснагӣ таҳдид мекунанд, ҳал нахоҳанд шуд - мо ба Малакути Худо ниёз дорем.

Камбизоатии азим дар баъзе қисматҳои Африқо, Осиё ва дигар ҷойҳо, дар ҳоле ки аз замони ба охир расидаистодаи “Бобил” баҳра мебаранд (Ваҳй 18: 1-19), мушкилоти камбизоатиро ҳал нахоҳанд кард - мо ба Малакути Худо ниёз дорем. Ақида дар бораи он ки инсоният, ғайр аз Исо, инсоният дар ин «замони ҳозира» утопияро ба вуҷуд оварда метавонад, Инҷили бардурӯғ аст (Ғалотиён 1: 3-10).

Марҳилаи Ҳазорсолаи К Майкопи Худо як салтанати аслист, ки дар рӯи замин барпо карда мешавад. Он бар қонунҳои меҳрубони Худо ва Худои меҳрубон чун Пешво асос хоҳад ёфт. Тӯ муқаддасоне ки бо Масеҳ ҳазор сол салтанат хоҳанд ронд (Ваҳй 5:10; 20: 4-6). Ин салтанат онҳое, ки дар ҳақиқат Калисои Худост, дохил хоҳад шуд, ва ҳеҷ як ояте нишон намедиҳад, ки Касинг Худо аслан Калисо аст (католикӣ ё ба таври дигар). Калисои Рим ба таълимоти ҳазорсола муқобилат кард ва баъдтар, вақте ки мо ба охир мерасем, он ба қувваи хушҳабари Инҷил муқобилат мекунад. Эҳтимол, он ба таври васеъ ба таври васеъ дар ВАО гирифта шавад, ки ба мо дар иҷрои Матто 24:14 мусоидат мекунанд.

Дар марҳилаи дуҷуми он Салтанати Худо «Ерусалими нав,

«Ва аз осмон аз ҷониби Худо нозил шуд» (Ваҳй 21: 2) ва афзоиши он нест намешавад. Дигар зулм, марг ва марг дигар нахоҳанд буд.

Воизон ва фаҳмиши Инҷил дар Кротегияи Худо мавзӯи муҳими Библия мебошад. Дар ин бора нависандагони Аҳди Қадим таълим дода буданд. Исо, Павлус ва Юҳанно дар ин бора таълим дода

буданд. Дар калонии ' масеҳӣ ' ваъзи наҷот берун аз Аҳди Ҷадид дар бораи он таълим медод. Дар аввали асри ду пешвоёни масеҳӣ, ба монанди Поликарп ва Мелито дар бораи ин таълим медоданд. Мо дар *Continuin 2* калисои Худо таълим ба он today.Recall, ки Kingdom Худо аввал бояд, ки дар ҷамъбаст Китоби Муқаддас дар бораи Исо мавъиза аст (Марқӯс 1:13 низ буд, ҳар чӣ дар бораи баъд аз эҳёи мавъиза. (Аъмол 1: 3) - ва он чизе ки масеҳиён бояд дар навбати аввал гузоранд (Матто 6:33) .

Инҷил на танҳо дар бораи ҳаёт ва марги Исо . Тӯ таъкид Инҷил, ки Исо ва е худ ollowers таълим омадани К буд ingdom Худо. Дар Инҷили Малакут дар бар мегирад наҷот ёфтан ба василаи Исои Масеҳ, балки низ дохил р teachingthe охири ҳокимиятҳои инсонӣ (Ваҳй 11: 1 5) .

Дар хотир доред, ки Исо таълим дода буд, ки интиҳо пас аз он ки Инҷили Малакут ба олам ҳамчун шаҳодат барои ҳамаи халқҳо мавъиза карда мешавад, нахоҳад омад (Матто 24:14) . Ва он мавъиза ҳоло рух дода истодааст.

Хушхабар ин аст, ки **Салтанати Худо роҳи ҳалли мушкилиҳои инсониятро дорад** . Бо вучуди ин, most Оё НЕСТ мехоҳед, барои дастгирии он, на бишнаванд , оё мехоҳед, имон ҳақ будани он. Салтанати Худо абадист (Матто 6:13), дар ҳоле ки « ин ҷаҳон гузарон аст » (1 Қўринтиён 7:31) .

Про талабгори аз ҳақиқӣ Инҷили Малакути Худо чизе аст, ки мо дар *идома* калисои Худо дар бораи ҷиддӣ мебошанд . Мо мекушем, ки ҳама чизҳои таълимоти Библияро таълим диҳем (Матто 28: 19-20), аз ҷумла Малакути Худо (Матто 24:14). Ҳангоми интизор шудани ин салтанат, мо бояд роҳҳои Худоро биомӯзем ва мувофиқи он амал кунем ва дигаронро, ки ба ҳақиқат бовар кардан мехоҳанд, тасалли диҳем.

Магар шумо дар мавъизаи Инҷили Малакути Худо омада истодаед? Оё шумо ба хушхабари Малакути Худо бовар мекунед?

Идома додани калисои Худо

**Идораи ИМА дар калисои давомдори Худо дар суроғи зерин
ҷойгир аст:** 1036 W. Гранд Хиёбони, Гровер Бич, Калифорния, 93433
ИМА; вебсайт www.ccog.org.

Идома додани сайтҳои Калисои Худо (CCOG)

CCOG.ASIA Ин сайт ба Осиё тамаркуз кардааст.

CCOG.IN Ин сайт ба мероси Ҳиндустон нигаронида шудааст.

CCOG.EU Ин сайт ба сӯи Аврупо нигаронида шудааст.

CCOG.NZ Ин сайт ба сӯи Зеландияи Нав ва дигарон бо заминаҳои бритониёӣ равона карда шудааст.

CCOG.ORG Ин вебсайти асосии сайти давомдори Худо мебошад. Он ба мардум дар тамоми ҷаҳон хизмат мекунад. Он дорои мақолаҳо, истинодҳо ва видеоҳо мебошад.

CCOGCANADA.CA Ин сайт ба онҳое равона шудааст, ки дар Канада фаъолият мекунанд.

CCOGAfrica.ORG Ин сайт ба онҳое равона шудааст, ки дар Африқо ҷойгиранд.

CDLIDD.ES La Continuación de la Iglesia de Dios. Ин сайти забони испанӣ барои Калисои Идома мебошад.

PNIND.PH Patuloy na Iglesia ng Diyos. Ин сайти Филиппин аз Калисои Идома мебошад. Он дорои иттилоот бо забонҳои англисӣ ва тагалогӣ мебошад.

Вебсайтҳои навигарӣ ва таърих

COGWRITER.COM Ин вебсайт воситаи муҳими эълонкунӣ мебошад ва дорои ахбор, таълимот, мақолаҳои таърихӣ, видеоҳо ва навигарии пешгӯӣ мебошад.

CHURCHHISTORYBOOK.COM Ин осон ба ёд овардани вебсайт бо мақолаҳо ва маълумот дар бораи таърихи калисо мебошад.

BIBLENEWSPROPHECY.NET Ин вебсайти интернетии радио аст, ки хабарҳо ва мавзӯҳои библиро фаро мегирад.

Каналҳои видеоии YouTube BitChute барои насихатҳо ва ёдраскунӣҳо

BibleNewsProphecy канал. CCOG видеоҳои sermonette.

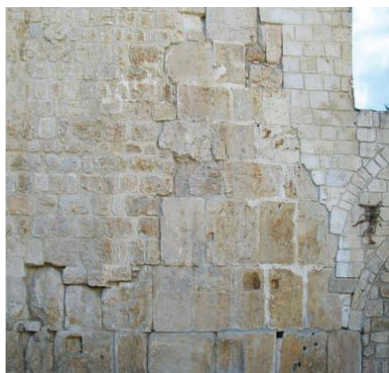
CCOGAfrica канал. Паёмҳои CCOG бо забонҳои африқой.

CCOG Animations канал барои омӯзонидани ҷанбаҳои этиқоди масеҳӣ.

CCOGSermones канал дорои забони испанӣ мебошад.

ContinuingCOG канал. Воизони видео CCOG.

Дар акс нишон дода шудааст, ки чанд хишт боқимонда (илова бар ин, баъдтар илова карда шудааст) дар як бино дар Ерусалим, ки баъзан ҳамчун Қасри Маъруф номида мешавад, аммо беҳтараш ҳамчун Калисои Худо дар теппаи Ғарбии Ерусалим (айни замон Сион Мутан номида мешавад) оварда шудааст:

Ин боварӣ дорад, ки он макони қадимтарин бинои ҳақиқии калисои масеҳӣ буд. Биное, ки Исо «Инчили Малакути Худоро» мавъиза мекард, ин иморатест дар Ерусалим, ки Инчили Малакути Худоро таълим меод.

Барои ҳамин ҳам мо Худоро шукр мегӯем, ки шумо, эй бародарон, ба калисоҳои Худо, ки дар Яҳудо дар Исои Масеҳ ҳастанд, пайравӣ кarded (1 Таслӯникиён 2: 13-14)

Қидду ҷаҳдро дар бораи имоне ки як бор ба муқаддасон сунурда шудааст, муҳайё кунед (Яҳудо 3).

Ва Исо ба онҳо гуфт: «Ман бояд ба шаҳрҳои дигар низ Малакути Худоро мавъиза кунам, зеро ки барои ин фиристода шудаам» (Луқа 4:43)

«Аммо Малакути Худоро биталабед, ва ҳамаи ин барои шумо илова хоҳад шуд. Натарс, эй рамаи хурд! Зеро ки Падари шумо тавачҷӯх намудааст, ки Малакутро ба шумо ато кунад. (Луқа 12: 31-32)

«Ва ин Инчили Малакут дар тамоми олам мавъиза хоҳад шуд, то ки халқҳоро шаҳодат диҳад ва он гоҳ интиҳо фаро хоҳад расид. (Матто 24:14).

language edition.